

ΣΤΟ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Λ. Μάρκου, Π.Ε.Δ.

Αγωγή αρ. 1693/20

Μεταξύ:

1. AMSTOR TRADE LLC, εξ Ουκρανίας
2. LORLEY INVESTMENTS LIMITED, από Λεμεσό
3. MIRAMILIS LTD, από Λάρνακα

Εναγόντων

-και-

1. NOVYNSKYI VADIM VLADISLAVOVYCH

Και των Λοιπών Εναγομένων ως το Παράρτημα Α.

Εναγομένων

Αίτηση ημερ.12.9.22 του Εναγόμενου 1

Αίτηση ημερ.14.4.22 των Εναγόμενων 19, 34 και 35

Αίτηση ημερ.18.4.22 των Εναγόμενων 20, 23-33 και 45

Αίτηση ημερ.16.5.22 της Εναγόμενης 21

Αίτηση ημερ.2.6.22 της Εναγόμενης 22

Αίτηση ημερ.15.4.22 των Εναγόμενων 36, 42-44

Αίτηση ημερ.18.4.22 της Εναγόμενης 37

Αίτηση ημερ.18.4.22 της Εναγόμενης 38

Αίτηση ημερ.14.4.22 για την Εναγόμενη 39

Αίτηση ημερ.19.4.22 για την Εναγόμενη 40

Αίτηση ημερ.14.4.22 για την Εναγόμενη 41

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκολλητής

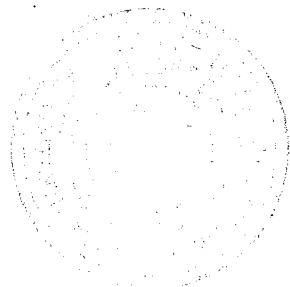

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

2. SOKOLSKYY SERHII VASYLIOVYCH
3. BARANOV OLEKSANDR VIKTOROVYCH
4. MOROZOV ANDRII MYKOLAIIOVYCH
5. ANTONIUK OLHA ANATOLIIVNA
6. STEPANCHUK OLENA IGORIVNA
7. STRYHUL INNA YURIIVNA
8. AKOPIAN YAN OLEKSANDROVYCH
9. YUDIN YURII PETROVYCH
10. ARTIUSHOK OLEKSANDR LEONIDOVYCH
11. SLIUSARENKO EVHEN VIKTOROVYCH
12. KEBA OLEKSANDR VASYLIOVYCH
13. SETROLISO CONSULTING LTD
14. SOREVENO SERVICES LTD
15. GOLTERASSA HOLDINGS LTD
16. PERTIN OLEKSIY VOLODYMROVYCH
17. TYMOFEYEV OLEKSIY OLEGOVYCH
18. NUSINOV VOLODYMUR YAKOVYCH
19. Ανδρέας Σοφοκλέους
20. Μενέλαος Σάζος
21. Μαρίνα Περικλέους
22. Κάτια Παρπή
23. Μαρία Παπαϊωάννου
24. Ελένη Κορελίδου
25. Αικατερίνη Αραμπίδου
26. Εύη Κωνσταντίνου
27. Χριστίνα Σοφοκλέους
28. Θεοδώρα Σωτηρίου Βακανά
29. Παρασκευούλα Αντωνίου
30. Μαρία Γεωργιάδου
31. Χριστίνα Μιχαηλίδου
32. Χριστίνα Αντωνιάδου
33. Άννα Κορελίδου

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκόλλητης

34. PROTEAS MANAGEMENT LTD
35. PROTEAS MANAGEMENT SERVICES LTD
36. SMART RETAIL GROUP LTD
37. PEGOLINE HOLDING LTD
38. ZEMOLIVIEN HOLDINGS LTD
39. MORTANTO HOLDINGS LTD
40. CREDASTA SERVICES LTD
41. CASIMERIA INVESTMENTS LTD
42. SMART STEEL LTD
43. ENERGEES INVESTMENTS LIMITED
44. ENERGEES MANAGEMENT LIMITED
45. Θεοδώρα Αρέστη

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκόλλητης

Ημερομηνία: 29.12.2023

Εμφανίσεις:

Για Αιτητή- Εναγόμενο 1: κ. Α. Τσιρίδης για κ.κ. Κώστας Τσιρίδης & Σία ΔΕΠΕ
 Για Αιτητές-Εναγόμενους 19, 34 και 35: κ. Μ.Γ. Δράκος προσωπικά και για κ. Γ. Μίτλετον για κ.κ. Χρυσ αφίνης και Πολυβίου ΔΕΠΕ
 Για Αιτητές- Εναγόμενους 20, 23-33 και 45: κ. Ν. Μακρίδης για κ.κ. Μαρκίδη, Μαρκίδη & Σία ΔΕΠΕ
 Για Αιτήτρια-Εναγόμενη 21: κ. Ν. Μακρίδης για κ.κ. Μαρκίδη, Μαρκίδη & Σία ΔΕΠΕ
 Για Αιτήτρια-Εναγόμενη 22: κα Χ. Παπαχριστοδούλου για κ.κ. Χρήστος Γεωργιάδης & Συνεργάτες ΔΕΠΕ
 Για Αιτητές-Εναγόμενους 36, 42-44: κ. Α. Τσιρίδης για κ.κ. Κώστας Τσιρίδης & Σία ΔΕΠΕ
 Για Αιτήτρια-Εναγόμενη 37: κ. Χ. Δημητρίου για κ.κ. Χάρης Δημητρίου & Σία ΔΕΠΕ
 Για Αιτήτρια-Εναγόμενη 38: κ. Ι. Οικονόμου για κ.κ. Λοϊζίδης & Οικονόμου ΔΕΠΕ
 Για Αιτήτρια-Εναγόμενη 39: κ. Μ. Κορέλης για κ.κ. Μ. Κορέλλης & Σία ΔΕΠΕ
 Για Αιτήτρια-Εναγόμενη 40: κ. Μ. Ηλιάδη για Μ. Ηλιάδης & Συνεταίροι ΔΕΠΕ
 Για Αιτήτρια-Εναγόμενη 41: κ. Σπ. Ιεροθέου για Ιεροθέου, Καμπέρη & Σία ΔΕΠΕ
 Για Καθ' ων η Αίτηση-Ενάγοντες: κ. Α. Γεωργίου για κ. Χρ. Κληρίδη

ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

(Ενόψει της σύμφωνης γνώμης των συνηγόρων, η παρούσα απόφαση κοινοποιείται σήμερα στους συνηγόρους των διαδίκων με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο)

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΦΑΚΕΛΟΥ – ΚΥΡΙΑ ΣΗΜΕΙΑ

Στις 19.8.2020 καταχωρήθηκε η υπό τον ως άνω αριθμό και τίτλο αγωγή με γενικά οπισθογραφημένο κλητήριο, εναντίον 18 Εναγομένων: 15 αλλοδαπών εκ των οποίων ο ένας είναι ο Αιτητής στην επίδικη αίτηση 12.9.22 και τριών ημεδαπών. Κατά το χρόνο καταχώρισης της αγωγής Ενάγοντας 1 ήταν ο Vagorovsky Vladimir Antonovich. Παρατίθενται αυτούσιες οι αξιώσεις του γενικά οπισθογραφημένου κλητηρίου:

«Α. Αποζημιώσεις εκ USD 135.241.840 ή το ισόποσο σε ΕΥΡΩ, αλληλεγγύως και/ή κεχωρισμένως, για συνομωσία με παράνομα μέσα και/ή θεμιτά μέσα και/ή συνομωσία για καταδολίευση των Εναγόντων και/ή δόλο και/ή απάτη και/ή παράνομη επέμβαση και/ή πρόκληση παράβασης συμβάσεως και/ή δυνάμει των αρχών του αδικαιολόγητου πλουτισμού και/ή ως money had and received και/ή δυνάμει των αρχών της επιείκειας, και/ή κατά παράβαση των εμπιστευτικών

ΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκολλητής

καθηκόντων τους (fiduciary duties) και/ή των καθηκόντων επιμέλειας, ως αποτέλεσμα των οποίων οι Ενάγοντες υπέστησαν ζημιά.

- B. Γενικές και/ή τιμωρητικές και/ή παραδειγματικές αποζημιώσεις εναντίον των Εναγομένων αλληλέγγυα και/ή κεχωρισμένα συνεπεία δόλου και/ή απάτης και/ή συνομωσία προς καταδολίευση και/ή πρόκληση ζημιάς με παράνομα και/ή αθέμιτα μέσα και/ή παράνομη πρόκληση άλλου σε παράβαση σύμβασης ή/και άλλως πως.
- Γ. Απόφαση του Δικαστηρίου εναντίον των Εναγομένων για ποσό υπό μορφή αποζημιώσεων ίσο με το σύνολο των ποσών, που καταβλήθηκαν, καταβάλλονται και/ή θα καταβληθούν από τους Ενάγοντες προς έρευνα και/ή ανίχνευση της συνομωσίας και/ή του δόλου και/ή των δόλιων ενεργειών και/ή γενικά των παράνομων και/ή άδικων και/ή αμελών και/ή άλλων ενεργειών και/ή πράξεων και/ή παραλείψεων, που αναφέρονται πιο πάνω και/ή για την απαιτούμενη συλλογή μαρτυρίας και/ή την επιδίωξη ανακτήσεως των ποσών της ζημιάς που υπέστησαν οι Ενάγοντες, περιλαμβανομένων των αμοιβών που πληρώθηκαν ή που θα πληρωθούν σε επαγγελματίες, περιλαμβανομένων δικηγόρων και/ή νομικών συμβούλων και/ή λογιστών.
- Δ. ....»

Την 19.8.2020 οι Ενάγοντες καταχώρισαν αίτηση δια κλήσεως για απαγορευτικά διατάγματα εναντίον του Αιτητή της επίδικης αίτησης 12.9.22 – Εναγόμενου 1. Η εν λόγω Αίτηση συνοδεύεται από την ένορκη δήλωση της κας Κεφαλωνίτη.

Την 22.9.2020 καταχωρήθηκε σημείωμα εμφάνισης εκ μέρους των κυπριακών εταιρειών πρώην Εναγομένων 13 και 14.

Την 21.9.2020 κατόπιν αίτησης των Εναγόντων ίδιας ημερομηνίας εκδόθηκε διάταγμα επίδοσης εκτός δικαιοδοσίας στον Εναγόμενο 1. (Το διάταγμα αφορούσε και άλλους εναγόμενους). Παρατίθεται αυτούσιο απόσπασμα του εν λόγω διατάγματος καθόσον αφορά τον Εναγόμενο 1

Στις 14/06/2021 και στις 10/02/2022 αντίστοιχα κατόπιν μονομερών αιτήσεων των Εναγόντων για ανανέωση του κλητηρίου της αγωγής για 6 μήνες από τη λήξη του κλητηρίου το Δικαστήριο εξέδωσε, σε σχέση με τον Αιτητή – Εναγόμενο 1, τα αντίστοιχα διατάγματα.

Στις 29/10/2021 η αγωγή διακόπηκε εναντίον των Εναγόμενων 13 και 14, ενώ το κλητήριο ένταλμα εναντίον του Εναγόμενου 15 εξέπνευσε χωρίς να ανανεωθεί.

Στις 23/11/2021 υπήρξε αντικατάσταση του αρχικού Ενάγοντα 1 με την Amstor Trade LLC, και οι Εναγόμενοι 19-45 προστέθηκαν στην παρούσα αγωγή δυνάμει

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΗΤΗΣ

Πρωτοκollητής

μονομερούς διατάγματος, ημερ.23/11/2021 («Μονομερές Διάταγμα Προσθήκης»), το οποίο εκδόθηκε επί τη βάσει σχετικής αίτησης των Εναγόντων, ημερ.04/11/2021 («Μονομερές Αίτηση Προσθήκης»).

Δια του Μονομερούς Διατάγματος Προσθήκης προστέθηκαν οι Εναγόμενοι 19 έως 45.

Στις 01/12/2021, η αγωγή διακόπηκε εναντίον των Εναγόμενων 2 έως 12, 17 και 18. Έτσι, ενώ η αγωγή αρχικώς στρεφόταν εναντίον των Εναγόμενων 1 έως 18, πλέον στρέφεται εναντίον των Εναγόμενων 1, 16 και 19 έως 45: οι αρχικώς ημεδαποί εναγόμενοι με τους οποίους και εξαιτίας των οποίων ο Αιτητής ενήχθη ως αναγκαίος διάδικος έπαυσαν να υφίστανται.

Την 01/12/2021 οι Ενάγοντες καταχώρισαν τροποποιημένο κλητήριο ένταλμα (συνεπεία του μονομερούς διατάγματος προσθήκης ημερ.23.11.21).

Στις 14/12/2021 οι Ενάγοντες καταχώρισαν αίτηση για απαγορευτικά διατάγματα (μεταξύ άλλων) μέχρι ποσού Δολαρίων ΗΠΑ 135.241.840,00 εναντίον των Εναγόμενων 19 έως 45 («Δεύτερη Αίτηση για Διατάγματα») συνοδευόμενη από την ένορκη δήλωση του κ. Ζήνωνα Σάντη, συνταγμένη στα Αγγλικά («ΕΔ Σάντη»). Η εν λόγω Αίτηση για Διατάγματα καταχωρίσθηκε σε μονομερή βάση αλλά το Δικαστήριο, κατά την πρώτη εμφάνιση στις 22/12/2021, διέταξε την επίδοση της.

Στις 09/03/2022 το Δικαστήριο, στη βάση μονομερούς αίτησης των Εναγόντων για υποκατάστατη επίδοση ημερ.22/02/2022 (η «αίτηση για υποκατάστατη επίδοση»), εξέδωσε διάταγμα υποκατάστατης επίδοσης στον Αιτητή – Εναγόμενο 1 των ακόλουθων εγγράφων:

1. του κλητηρίου εντάλματος ή του κλητηρίου με τον ανωτέρω τίτλο και αριθμό απαίτησης.
2. Της αίτησης με το κλητήριο των διαδίκων με ημερομηνία 19/08/2020 για την έκδοση προσωρινών διαταγμάτων, όπου επισυνάπτεται η ένορκη δήλωσης της Αικατερίνης Κεφαλωνίτη της ίδιας ημερομηνίας (αίτηση για έκδοση προσωρινών διαταγμάτων).

... ΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Πρωτοκολλητής

3. Αίτησης και διατάγματος ανανέωσης κλητηρίου εγγράφου, ημερ. 10/02/2022.
4. Μετάφρασης όλων των προαναφερθέντων εγγράφων που αφορά την αγωγή.
5. Οποιουδήποτε άλλου δικαστικού εγγράφου ή εγγράφου που αφορά την αγωγή.

Όσον αφορά την **πρώην Εναγόμενη 15**: Αποτελεί κοινή εκδοχή ότι είχε εκκαθαριστεί πριν την καταχώριση της αγωγής. (Ενδεικτικά στην παράγραφο 35.4 της ένορκης δήλωσης Σάντη στην αίτηση των Εναγόντων ημερ.14.12.2021 για προσωρινά διατάγματα, αναφέρεται ότι η Golterassa Holdings Ltd **πρώην Εναγόμενη 15** είχε διαλυθεί την 27.9.2019 – «liquidation 27.9.2019» - πριν δηλαδή την καταχώριση της παρούσας αγωγής).

Η ΕΠΙΔΙΚΗ ΑΙΤΗΣΗ ΗΜΕΡ. 12.9.22 ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ 1

Με την επίδικη αίτηση του Εναγόμενου 1 ζητούνται τα εξής:

- «Α. Διάταγμα του Δικαστηρίου το οποίο να παραμερίζει και/ή ακυρώνει την αγωγή και/ή το κλητήριο ένταλμα και/ή το τροποποιημένο κλητήριο ένταλμα της παρούσας αγωγής και/ή της ειδοποίησης του κλητηρίου εντάλματος και/ή του τροποποιημένου κλητηρίου εντάλματος της παρούσας αγωγής και/ή των διαταγμάτων ανανέωσης του τροποποιημένου κλητηρίου εντάλματος, ημερ. 14/06/2021 και 10/2/2022 αντίστοιχα.
- Β. Διάταγμα του Δικαστηρίου το οποίο να παραμερίζει και/ή ακυρώνει το μονομερές διάταγμα ημερομηνίας 23/11/2021 δια του οποίου διατάχθηκε και/ή επετράπη α) η απάλειψη του Ενάγοντα 1 Vagorovsky Vladimir Antonovich και η αντικατάστασή του διά της εταιρείας Amstor Trade LLC και β) η προσθήκη των Εναγόμενων 19-45 στην παρούσα αγωγή.
- Γ. Διάταγμα του Δικαστηρίου το οποίο να παραμερίζει και/ή ακυρώνει το διάταγμα επίδοσης εκτός δικαιοδοσίας στον Αιτητή, ημερ. 21/09/2020, των ακόλουθων εγγράφων:
- 1) Της ειδοποίησης του κλητηρίου εντάλματος και/ή του τροποποιημένου κλητηρίου εντάλματος στην αγωγή.
  - 2) Της αίτησης διά κλήσεως ημερομηνίας 19/08/2020 για έκδοση προσωρινών διαταγμάτων συνοδευόμενη από την ένορκη δήλωσης της Αικατερίνης Κεφαλωνίτη της ίδιας ημερομηνίας.
  - 3) Της μονομερούς αίτησης για παροχή άδειας για επίδοση εκτός δικαιοδοσίας και υποκατάστατης επίδοσης των σχετικών με την παρούσα αγωγή δικαστικών εγγράφων.
  - 4) Του διατάγματος που ήθελε εκδοθεί στο πλαίσιο της μονομερούς αίτησης για παροχή άδειας για επίδοση εκτός δικαιοδοσίας και υποκατάστασης των σχετικών με την παρούσα αγωγή εγγράφων.
  - 5) Τις μεταφράσεις όλων των πιο πάνω εγγράφων στην αγγλική γλώσσα.

- 6) Οποιοδήποτε άλλου δικογράφου ή εγγράφου που αφορά την αγωγή.
- Δ. Διάταγμα του Δικαστηρίου το οποίο να παραμερίζει και/ή ακυρώνει το διάταγμα, ημερ. 09/03/2022, με το οποίο διατάχθηκε η υποκατάστατη επίδοση στον Αιτητή των ακόλουθων εγγράφων και/ή την επίδοση αυτών:
- 1) κλητήριο ένταλμα
  - 2) αίτηση με το κλητήριο των διαδίκων με ημερομηνία 19/08/2020 για την έκδοση προσωρινών διαταγμάτων, όπου επισυνάπτεται η ένορκη δήλωση της Κατερίνας Κεφαλονίτη της ίδιας ημερομηνίας (αίτηση για έκδοση προσωρινών διαταγμάτων).
  - 3) αίτηση και διάταγμα ανανέωσης κλητηρίου εγγράφου ημερ. 10/02/2022
  - 4) μετάφραση όλων των προαναφερθέντων εγγράφων που αφορά την αγωγή με τον παραπάνω τίτλο και αριθμό
  - 5) οποιοδήποτε άλλο δικαστικό έγγραφο ή έγγραφο που αφορά την αγωγή με τον παραπάνω τίτλο και αριθμό
- Ε. Διάταγμα του Δικαστηρίου με το οποίο να διατάσσεται και/ή να αναγνωρίζεται ότι οποιαδήποτε μορφή επίδοσης και/ή δημοσίευση η οποία έχει λάβει χώρα σε σχέση με την υπό τον άνω αριθμό και τίτλο Αγωγή στο βαθμό που αφορά τον Αιτητή είναι άκυρη και/ή να θεωρείται ως μη γενόμενη.

ΣΤ. ....

Ζ. ....».

Η αίτηση συνοδεύεται από την ένορκη δήλωση της κας Στέλλας Στυλιανού.

ΟΙ ΥΠΟΛΟΙΠΕΣ ΕΠΙΔΙΚΕΣ ΑΙΤΗΣΕΙΣ

Με τις υπόλοιπες επιδίκες αιτήσεις άλλων εναγομένων οι οποίες αναφέρονται στον τίτλο της παρούσας απόφασης, έχουν σε μεγάλο βαθμό αντίστοιχη και κοινή επιδίωξη με την επιδίωξη της επίδικης αίτησης του Εναγόμενου 1. Πιο συγκεκριμένα,

Με τις υπόλοιπες επιδίκες αιτήσεις ζητείται:

- Ο παραμερισμός και/ή η ακύρωση του μονομερούς διατάγματος προσθήκης ημερομηνίας 23.11.2021 με το οποίο επιτράπηκε η προσθήκη των εν λόγω αιτητών ως εναγόμενοι.
- Διάταγμα με το οποίο να παραμερίζεται και/ή ακυρώνεται η αγωγή και/ή το κλητήριο ένταλμα και/ή το τροποποιημένο κλητήριο ένταλμα στην αγωγή στο βαθμό που αφορά τους εν λόγω αιτητές εναγόμενους.
- Διάταγμα με το οποίο να παραμερίζεται και/ή ακυρώνεται η επίδοση της αγωγής σε αυτούς.

.....
 ΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
 Πρωτοκβλητής

Επιπρόσθετα με την αίτηση της Εναγόμενης 22, ημερομηνίας 2.6.2022 και την Αίτηση της Εναγόμενης 39, ημερομηνίας 14.4.2022 (οι οποίες είναι δύο από τις επίδικες αιτήσεις των υπολοίπων Εναγομένων) επιπροσθέτως των πιο πάνω ζητείται και διάταγμα αναστολής της παρούσας αγωγής.

Η κάθε μια από τις εν λόγω αιτήσεις συνοδεύεται από ένορκη δήλωση.

ΟΙ ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ ΣΤΙΣ ΕΠΙΔΙΚΕΣ ΑΙΤΗΣΕΙΣ

Καταχωρήθηκαν ενστάσεις εκ μέρους των Εναγόντων σε κάθε μια από τις επίδικες αιτήσεις, συνοδευόμενες από ένορκες δηλώσεις.

Η ΑΚΡΟΑΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΔΙΚΩΝ ΑΙΤΗΣΕΩΝ

Στα πλαίσια της ακρόασης κατατέθηκαν σχετικές γραπτές αγορεύσεις και υπήρξε σύντομη προφορική επιχειρηματολογία, εκ μέρους των ευπαίδευτων συνήγορων.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Ποια η προβαλλόμενη βάση αγωγής:

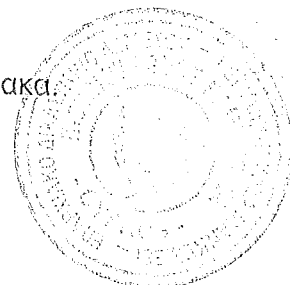
Έκθεση απαίτησης δεν καταχωρήθηκε. Όμως η προβαλλόμενη βάση αγωγής εμπεριέχεται σε ένορκες δηλώσεις που συνοδεύουν διάφορες αιτήσεις των Εναγόντων οι οποίες βρίσκονται στο φάκελο του Δικαστηρίου, όπως η ένορκη δήλωση Κεφαλωνίτη που συνοδεύει την αίτηση ημερ.19.08.2020 για προσωρινά διατάγματα καθώς και η ένορκη δήλωση Σάντη που συνοδεύει την αίτηση ημερ.14.12.2021 για απαγορευτικά διατάγματα.

Η τωρινή Ενάγουσα 1 είναι εταιρεία από την Ουκρανία.

Η Ενάγουσα 2 είναι εταιρεία εγγεγραμμένη στην Κύπρο με έδρα τη Λεμεσό.

Η Ενάγουσα 3 είναι εταιρεία εγγεγραμμένη στην Κύπρο με έδρα τη Λάρνακα.

... ΓΙΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Πρωτοκολλητής

Ο **Εναγόμενος 1** είναι από την Ουκρανία. Οι υπόλοιποι υφιστάμενοι Εναγόμενοι, δηλαδή οι **Εναγόμενοι 19 μέχρι 45** είναι φυσικά πρόσωπα από τη Λεμεσό και εταιρείες που συστάθηκαν στην Κύπρο με έδρα τη Λεμεσό.

Κυρίως δια μέσου της ένορκης δήλωσης Κεφαλωνίτη και της ένορκης δήλωσης Σάντη προβάλλεται από την πλευρά των Εναγόντων η εξής εκδοχή:

Οι Ενάγοντες ισχυρίζονται ότι έχουν υποστεί ζημιές συνεπεία παράνομων συμπεριφορών των Εναγομένων και άλλων προσώπων με κεντρικό άξονα ισχυριζόμενη συνωμοσία μεταξύ του Εναγόμενου 1, των υπόλοιπων Εναγομένων και άλλων προσώπων (βλ. το γενικά οπισθογραφημένο κλητήριο).

Συνοπτικά:

Το παράπονο της τωρινής **Ενάγουσας αρ.1**, δηλαδή της Amstor Trade LLC, αφορά την αγοραία αξία κατ' ισχυρισμό κλεμμένων περιουσιακών της στοιχείων.

Το παράπονο της **Ενάγουσας 2**, Lorerly Investments Ltd, η οποία έχει την έδρα της στη Λεμεσό, έχει ως κεντρικό άξονα ισχυριζόμενο διαφυγόν εισόδημα της ως αποτέλεσμα της ισχυριζόμενης παράνομης αρπαγής του ποσοστού της (11,5547%) στο μετοχικό κεφάλαιο της Ουκρανικής εταιρείας Amstor LLC.

Το παράπονο της **Ενάγουσας 3**, Miramillis Ltd, επικεντρώνεται στον κατ' ισχυρισμό παράνομο αποκλεισμό της από μέτοχος στην Ουκρανική εταιρεία Amstor Trade LLC, δηλαδή της Ενάγουσας 1 για κάποια χρονική περίοδο. Συγκεκριμένα η απαίτηση της Miramillis αφορά την αγοραία αξία του 100% του κεφαλαίου της στην Amstor Trade LLC, Ενάγουσα 1. (στην 30.12.2014 η Miramillis είχε αποκλειστεί από την μετοχική δομή της Ενάγουσας 1).

Ο **πρώην Ενάγοντας 1** (στο εξής θα αναφέρεται ως ο Vagorovsky) είναι Ουκρανός επιχειρηματίας ο οποίος δημιούργησε τον όμιλο Amstor Group, ένα όμιλο εταιρειών που ασχολείτο με τη λιανική πώληση και την ανέγερση έργων ακίνητης περιουσίας. Ο όμιλος εταιρειών Amstor Group πραγματοποίησε τις κύριες επιχειρηματικές

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκόλλητης

δραστηριότητες του μέσω διαφόρων εταιρικών οχημάτων σε διάφορες χώρες συμπεριλαμβανομένης της Ουκρανίας και της Κύπρου.

Η κύρια οντότητα του ομίλου εταιρειών Amstor Group ήταν η Amstor LLC, εταιρεία η οποία συστάθηκε στην Ουκρανία. Το 2008 οι μέτοχοι της Amstor LLC ήταν ο Vagorovsky και δύο συνεργάτες του, δηλαδή ο κ. ES και ο κ. AS. Όμως οι μέτοχοι ήταν κατ' ακρίβεια 8 εταιρείες, πλείστες από τις οποίες ήταν Ουκρανικές και μία Εσθονική εταιρεία, ενώ οι υπόλοιπες 2 ήταν η **Ενάγουσα 2** Lorley Investments Limited (στο εξής Lorley) και μια άλλη Κυπριακή εταιρεία, η Mid Properties Invest Limited.

Παράλληλα με τον όμιλο εταιρειών Amstor Group ο κ. Vagorovsky είχε την ωφέλιμη ιδιοκτησία και έλεγχο μιας άλλης εταιρείας, δηλαδή της Amstor Trade LLC (η τωρινή **Ενάγουσα 1**), η οποία ασχολείτο με εργασίες λιανικής πώλησης στον τομέα υπεραγορών και παρείχε υπηρεσίες στον όμιλο εταιρειών Amstor Group. Ο μοναδικός μέτοχος της Amstor Trade LLC ήταν η **Ενάγουσα 3**, δηλαδή η Miramilis Ltd (στο εξής Miramilis) η οποία είναι Κυπριακή εταιρεία με εγγεγραμμένο γραφείο στη Λάρνακα.

Το 2008 η αλυσίδα των υπεραγορών Amstor ξεκίνησε να αντιμετωπίζει οικονομικές δυσκολίες χωρίς όμως να αντιμετωπίζει κίνδυνο εκκαθάρισης.

Το 2009, μια διαφωνία προέκυψε μεταξύ τους κ. ES και του κ. AS και, ως αποτέλεσμα, αποφάσισαν να πουλήσουν μέρος του μεριδίου τους στην Amstor LLC στον Novinsky, **Εναγόμενο 1**. Ο Novinsky αποφάσισε να εισέλθει στην μετοχική δομή μέσω του Smart Holding (Smart Holding), ενός ομίλου εταιρειών που ήταν υπό την ωφέλιμη ιδιοκτησία και έλεγχο του Novinsky είτε άμεσα ή μέσω των αντιπροσώπων του. Συγκεκριμένα, ο Novinsky εισήλθε στον όμιλο μέσω Κυπριακών εταιρειών, μεταξύ άλλων και της Pegoline Holding LTD (Pegoline, **Εναγόμενος 37**), της Cloril Consulting Ltd (Cloril) και Klinsa Consulting Ltd (Klinsa).

Διάφορες συμφωνίες υπογράφηκαν κατά τον εν λόγω χρόνο αναφορικά με την αγορά του μεριδίου του ομίλου εταιρειών Amstor Group που ο ES και ο AS πωλούσαν στον Novinsky.

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκολλητής

Έχοντας αποκτήσει πρόσβαση σε πληροφορίες αναφορικά με την Amstor LLC, ο Novinsky αποφάσισε ότι αυτός ήταν ένας όμιλος εταιρειών τον οποίο ενδιαφερόταν να κατέχει από μόνος του. Επομένως ο απώτερος σκοπός του Novinsky ήταν να ξεφορτωθεί τον Vagorovsky και να αποκτήσει ολόκληρο τον όμιλο εταιρειών Amstor Group χωρίς να καταβάλει οποιαδήποτε χρήματα στον Vagorovsky. Ενέργειες του Novinsky (που περιγράφονται στην ένορκη δήλωση Κεφαλωνίτη) οδήγησαν τον Vagorovsky να πραγματοποιήσει συναλλαγή για πώληση των μετοχών στην Amstor LLC η οποία ήταν δυσμενής για τον Vagorovsky.

Στις 27 Οκτωβρίου 2009, εγγυητικές συμφωνίες υπογραφήκαν μεταξύ (i) του Novinsky και του Vagorovsky και (ii) του Novinsky και του ES (οι Εγγυητικές συμφωνίες). Δυνάμει αυτών των συμφωνιών, το 70% των μετοχών της Amstor LLC αγορασθήκαν από τον Novinsky μέσω Κυπριακών εταιρειών, δηλαδή των Kloril, Klinza, Pegoline (Εναγόμενος 37) και άλλων εταιρειών που ήταν μέρος του ομίλου Smart-Holding για το ποσό των 100 Δολαρίων ΗΠΑ. Ο ES και ο AS έμειναν με μετοχικό συμφέρον στο 15% στην Amstor LLC. Ο Vagorovsky έμεινε με το υπόλοιπο 15% στην Amstor LLC. Σύμφωνα με τους όρους των Εγγυητικών Συμφωνιών ο Novinsky αναλάμβανε μεταξύ άλλων να παρέχει κεφαλαιακές εισφορές στον Όμιλο και να αγοράσει οφειλές της Amstor που ανέρχονταν στα \$77.000.000.

Μετά την πραγματοποίηση της πώλησης της Amstor LLC η δομή της περί τα τέλη του 2009 είχε ως εξής:

Donetskprodorg Union: 22.9685% (η οποία με τη σειρά της κατείχετο από τον Novinsky -70%, Shifrin, Schneider-15%, Vagorovsky -15%).

KLINZA CONSULTING LTD: 24.5109% (η οποία με τη σειρά της κατείχετο από Novinsky)

KLIORIL CONSULTING LTD: 19.6447% (η οποία με τη σειρά της κατείχετο από Novinsky)

PEGOLINE HOLDING LTD: 5.616% (η οποία με τη σειρά της κατείχετο από Novinsky) – Εναγόμενος 37 (Pegoline)

LLC FINTEKHOLOGII: 4.1477% (η οποία με τη σειρά της κατείχετο από Novinsky)

LORLEY INVESTMENTS LIMITED: 11.5547% (η οποία με τη σειρά της κατείχετο από Vagorovsky) (Lorley – Ενάγουσα 2)

MID PROPERTIES INVEST LIMITED: 1.5847% (η οποία με τη σειρά της κατείχετο από Τον Shifrin και τον Schneider)

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκόλλητης

Asset Development Capital Asset Management, LLC: 0.3028% (η οποία με τη σειρά της κατείχετο από τον Shifrin και τον Schneider)· και
Asset Development Capital LLC “Asset Management Company: 9.67% (η οποία με τη σειρά της κατείχετο από τον Shifrin και τον Schneider).

Ο Novinsky παρείχε κάποιες κεφαλαιακές εισφορές στον όμιλο εταιρειών Amstor Group με βάση σχετική συμφωνία που είχε υπογραφεί μεταξύ των μερών στην προσπάθεια του να δείξει ότι ενδιαφερόταν να επενδύσει στην ανάπτυξη του ομίλου εταιρειών Amstor Group και ότι θα ικανοποιούσε τις υποχρεώσεις που ανέλαβε βάσει των υπογραμμένων συμφωνιών. Όμως όπως αποκαλύφθηκε η πραγματική του πρόθεση ήταν (α) να αποξενώσει τα περιουσιακά στοιχεία του ομίλου Amstor Group δολίως προς δικό του όφελος και (β) να χρησιμοποιήσει τον όμιλο εταιρειών Amstor Group για να διευκολύνει τις παράνομες ενέργειες του. Κατά παράβαση δε των εγγυητικών συμφωνιών ο Novinsky μετέφερε μικρότερα ποσά στον όμιλο εταιρειών Amstor Group από αυτά που συμφωνήθηκαν με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί πρόβλημα στον όμιλο εταιρειών Amstor Group (βλ. τις παραγράφους 30-33 όπου γίνεται αναφορά και στον **Εναγόμενο 44**). Κυρίαρχος ισχυρισμός είναι ότι υπήρξε μια ενορχηστρωμένη και πολύπλοκη συνομωσία εναντίον του Vagorovsky (και των εταιρειών που ελέγχονται ή κατέχονται από τον Vagorovsky) προς καταδολίευση αυτού και των εταιρειών του και με σκοπό την αποξένωση του μετοχικού τους κεφαλαίου στην αλυσίδα εταιρειών που αποτελούσαν τον όμιλο εταιρειών Amstor Group (το **Amstor Group**). Αυτή η συνωμοσία προς καταδολίευση έλαβε χώρα υπό τις οδηγίες του Καθ' ου η αίτηση 1, Novinskyi Vadim Vladislavonovich (Novinsky).

Ενώ όμως οι εισφορές κεφαλαίου και οι επενδύσεις που υποσχέθηκαν να γίνουν από τον Smart Holding/Novinsky δυνάμει των Εγγυητικών Συμφωνιών και το επιχειρηματικό σχέδιο δεν έγιναν πλήρως, η σταδιακή βελτίωση της ουκρανικής οικονομίας βοήθησε τον όμιλο εταιρειών Amstor Group να βελτιωθεί.

Μόλις ο όμιλος εταιρειών Amstor Group έγινε κερδοφόρος και σταθερός, ο Novinsky αποφάσισε να προχωρήσει περαιτέρω και να συνεχίσει το δόλιο σχέδιό του:

(A) Όταν εταιρείες συμφερόντων του Εναγόμενου 1 (όπως η Κυπριακή εταιρεία Pegoline – **Εναγόμενη 37**, η Κυπριακή εταιρεία Klinza, η Κυπριακή εταιρεία Kloril) αλλά και η LLC Fintekhnologii συμφερόντων του Novinsky μπήκαν ήδη στη μετοχική

δομή της Amstor LLC, με τη συνωμοσία μεταξύ άλλων και των εν λόγω Κυπριακών εταιρειών (των οποίων τα εγγεγραμμένα γραφεία είναι στη Λεμεσό και κύπριων αξιωματούχων τους Εναγομένων) επιτεύχθη ο παράνομος αποκλεισμός από τη μετοχική δομή της Amstor LLC εταιρειών συμφερόντων του Vagorovsky όπως μεταξύ άλλων της Lorley **Ενάγουσα αρ. 2** (βλ. τα Τεκμήρια 5 – 14 της ένορκης δήλωσης Σάντη στην αίτηση των Εναγόντων ημερ.14.12.2021 για προσωρινά διατάγματα που αφορούν σχετικές αποφάσεις στη Λεμεσό των εν λόγω εταιρειών). Μέσω των εν λόγω αποφάσεων δίδονται εξουσιοδοτήσεις για εκπροσώπηση εταιρειών που ανήκουν στον Novinsky για ισχυριζόμενες συνελεύσεις της Amstor LLC Δεκεμβρίου του 2014 κατά τις οποίες φέρεται να αποκλείστηκε η Lorley **Ενάγουσα 2** χωρίς να είχε ειδοποιηθεί και έγινε επίσης αλλαγή του εγγεγραμμένου γραφείου και καταστατικού της Amstor LLC.

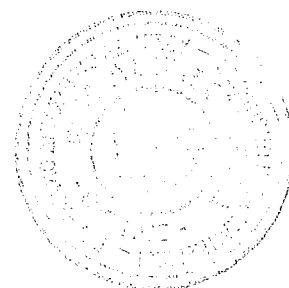
Για το σκοπό αυτό, στις 29-30 Δεκεμβρίου 2014, ο Novinsky οργάνωσε μια παράνομη ανάληψη του ελέγχου των εταιρειών Amstor LLC (και Amstor Trade LLC). Αυτό έγινε με τη χρήση πλαστών καταστατικών εγγράφων, πλαστών υπογραφών των διευθυντών και πλαστών σφραγίδων των εταιρειών. Οι διευθυντές, οι μέτοχοι και οι εγγεγραμμένες διευθύνσεις των εταιρειών που αποτελούσαν τον όμιλο εταιρειών Amstor Group άλλαξαν παράνομα από την μια μέρα στην άλλη. Ο Vagorovsky αποκλείστηκε από μέτοχος της Amstor LLC και της (Amstor Trade LLC) και νέοι διευθυντές διορίστηκαν. Ως αποτέλεσμα, ο Vagorovsky και οι εταιρείες που κατείχαν μετοχικό κεφάλαιο στον όμιλο εταιρειών Amstor Group υπέστηκαν σημαντικές απώλειες.

Με εικονική γενική συνέλευση της Amstor LLC και εικονική έκτακτη γενική συνέλευση της Amstor LLC που φέρονται να έλαβαν χώρα στην Ουκρανία σε δύο ημερομηνίες τον Δεκέμβριο του 2014 και με πλαστά έγγραφα και κατά παράβαση του καταστατικού της Amstor LLC, χωρίς να δοθεί ειδοποίηση στην Lorley (**Ενάγουσα 2**), αποφασίστηκε ότι η Lorley καθώς και άλλες εταιρείες απομακρυνθούν παράνομα από μέλη της Amstor LLC.

Πιο συγκεκριμένα:

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκολλητής

Ο Novinsky συνωμότησε με τους πρώην Εναγόμενους 2, 4, 5, 6, 7, 8 για τη σύγκληση γενικών συνελεύσεων με απώτερο σκοπό να υιοθετήσουν ψηφίσματα που τους επιτρέπουν να αποκλείσουν τη Lorley από την συμμετοχή στην Amstor LLC και να αναλάβουν τον πλήρη έλεγχο των περιουσιακών στοιχείων και της διαχείρισης της.

Ενδεικτικά:

Ο Morozon ως αντιπρόσωπος της Pegoline (Εναγόμενη 37), η Antoniuk ως αντιπρόσωπος της Klioril, η Stepanchuk ως αντιπρόσωπος της Klinsa, η Stryhul ως αντιπρόσωπος της Finteknologii LLC, και ο Akorian ως αντιπρόσωπος της Delta Asset Management Company LLC φέρεται να έχουν συμμετάσχει στη γενική συνέλευση και στην έκτακτη γενική συνέλευση της Amstor LLC που πραγματοποιήθηκε στις 25/12/2014 και στις 29/12/2014 αντίστοιχα. Ο Morozon, η Antoniuk, η Stepanchuk, η Stryhul και ο Akorian υιοθέτησαν αποφάσεις και υπέγραψαν ψηφίσματα σύμφωνα με τα οποία, μεταξύ άλλων, η Lorley (Ενάγουσα 2) αποκλείστηκε από την ιδιότητα μέλους της Amstor LLC. Η έγκριση αυτών των ψηφισμάτων επέτρεψε στον Novinsky να αναλάβει τον έλεγχο της Amstor LLC, να λάβει αποφάσεις κατά των συμφερόντων της Amstor LLC και να αποξενώσει όλα τα περιουσιακά στοιχεία της Amstor LLC, προκαλώντας βλάβη στους Ενάγοντες. Ο Sokolskyy φέρεται επίσης ότι συμμετείχε στην έκτακτη συνέλευση της Amstor LLC ημερομηνίας 29 Δεκεμβρίου 2014.

Ωστόσο, προκειμένου να απομακρυνθεί η ευθύνη από τους Συνωμότες (ήτοι οι Sokolskyy, Morozon, Antoniuk, Stepanchuk, Stryhul και Akorian) για τις αποφάσεις που ελήφθησαν στις προαναφερθείσες γενικές συνελεύσεις, ο Novinsky μαζί με τους προαναφερθέντες Συνωμότες κατάφεραν να εξασφαλίσουν σχετικές αποφάσεις από τις Κυπριακές εταιρείες. Συγκεκριμένα:

- (α) Η Αικατερίνη Αραμπίδου (Εναγόμενη 25) και η Εύη Κωνσταντίνου (Εναγόμενη 26), που ήταν διευθυντές της Pegoline (Εναγόμενη 37) κατά τον ουσιώδη χρόνο, υιοθέτησαν ψηφίσματα (ημερομηνίας 19/12/2014 και 22/12/2014) που επέτρεπαν στον Morozon να παρουσιαστεί και να ψηφίσει στη γενική συνέλευση της Amstor LLC της 25ης Δεκεμβρίου 2014 και την έκτακτη γενική συνέλευση της 29ης Δεκεμβρίου 2014 αντίστοιχα.

ΜΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

 Πρωτοκολλητής

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΗΤΗΣ Α'

- (β) Η Μαρίνα Περικλέους (**Εναγόμενη 21**) ως η μοναδική διευθύντρια της Kloril ενέκρινε ψηφίσματα στις 19/12/2014 και 22/12/2014 που εξουσιοδοτούσαν τον Antoniuk να παρουσιαστεί και να ψηφίσει στη γενική συνέλευση της Amstor LLC ημερομηνίας 25 Δεκεμβρίου 2014 και την έκτακτη γενική συνέλευση της 29^{ης} Δεκεμβρίου 2014 αντίστοιχα.
- (γ) Η Κάτια Παρπή (**Εναγόμενη 22**) και η Μαρία Παπαϊωάννου (**Εναγόμενη 23**) που ήταν διευθυντές της Klinsa υιοθέτησαν ψηφίσματα στις 19/12/2014 και 22/12/2014 που εξουσιοδοτούσαν τον Stepanchuk να παρουσιαστεί και να ψηφίσει στη γενική συνέλευση της Amstor LLC ημερομηνίας 25 Δεκεμβρίου 2014 και την έκτακτη συνεδρίαση της 29ης Δεκεμβρίου 2014 αντίστοιχα.
- (δ) Η Μαρία Παπαϊωάννου (**Εναγόμενη 23**) και ο Μενέλαος Σάζος (**Εναγόμενος 20**) υιοθέτησαν ψήφισμα (ημερομηνίας 19/12/2014) που διέταξε τον διευθυντή της FRODO COMMERCIAL LIMITED, οι οποία είναι Κυπριακή Εταιρεία με εγγεγραμμένο γραφείο στη Λεμεσό, να παρευρεθεί στην συνέλευση του συμβουλίου της FINTEHNOLOGII LLC. Την ίδια ημερομηνία (ήτοι στις 19 Δεκεμβρίου 2014), η Μαρία Παπαϊωάννου και ο Μενέλαος Σάζος υιοθέτησαν ψήφισμα εξουσιοδοτώντας την Stryhul ως διευθυντή της FINTEHNOLOGII να αντιπροσωπεύσει την εταιρεία στην γενική συνέλευση της Amstor LLC ημερομηνίας 25 Δεκεμβρίου 2014.
- (ε) Η Μαρία Παπαϊωάννου και ο Μενέλαος Σάζος υιοθέτησαν ψήφισμα (ημερομηνίας 22/12/2014), διατάσσοντας τον διευθυντή της FRODO COMMERCIAL να παρευρεθεί στην συνέλευση του συμβουλίου της FINTEHNOLOGII LLC ημερομηνίας 26 Δεκεμβρίου 2014. Στις 26 Δεκεμβρίου 2014, η Μαρία Παπαϊωάννου και ο Μενέλαος Σάζος υιοθέτησαν ψήφισμα διατάσσοντας την Stryhul, τον διευθυντή της FINTEH NOLOG Π LLC, να αντιπροσωπεύσει την εταιρεία στην γενική συνέλευση της Amstor LLC ημερομηνίας 29 Δεκεμβρίου 2014.

Ως αποτέλεσμα των πιο πάνω συναλλαγών, οι μέτοχοι της Amstor LLC ήταν ως ακολούθως:

1. KLIORIL CONSULTING LTD, κατέχοντας 26.9% των μετοχών-
2. KLINSA CONSULTING LTD κατέχοντας 31.793% των μετοχών-

ΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Πρωτοκολλητής

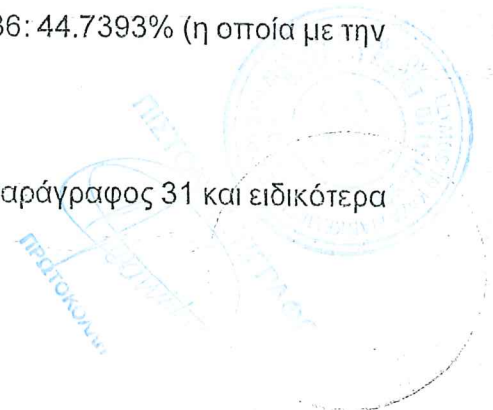
3. PEGOLINE HOLDING LTD (νέος Εναγόμενος 37) κατέχοντας 12.8981 % των μετοχών-
4. LTD ASSET MANAGEMENT COMPANY DELTA κατέχοντας 16.9521% των μετοχών-
6. FINTECHNOLOGII LLC κατέχοντας 11.4299% των μετοχών.

(B) Με σκοπό την απόκρυψη του παράνομου αποκλεισμού μελών της Amstor LLC, η κατασχεθέντες μετοχές αρκετές φορές επανεγράφησαν δια μέσου συμφωνιών που καταρτίστηκαν στη Λεμεσό με τη συμμετοχή και Κύπριων εναγομένων αφού κάποιοι από αυτούς υπέγραψαν σχετικές συμφωνίες και έγγραφα. Πιο συγκεκριμένα μετά την υπογραφή εγγράφων και συμφωνιών που υπογράφησαν στη Λεμεσό την 2 Απριλίου 2015, συνάφθηκαν περαιτέρω συμφωνίες αγοράς μετοχών και μετά από αυτές τις πλαστές συμφωνίες, η μετοχική δομή της Amstor LLC μετατράπηκε ως εξής:

- PEGOLINE HOLDING LTD (Εναγόμενος 37): 5.616% (η οποία με την σειρά της κατέχεται από τον Novinsky).
- Limited Liability Company "Delta": 9.67% (η οποία με την σειρά της κατέχεται από τον Novinsky).
- ZEMOLIVEN HOLDING LTD (Zemoliven – Εναγόμενος 38), Κυπριακή εταιρεία στη Λεμεσό -. 15% (η οποία με την σειρά της κατέχεται από τον Novinsky).
- CREDASTA SERVICES LTD (Credasta – Εναγόμενος 40), Κυπριακή εταιρεία στη Λεμεσό νέος Εναγόμενος 40: 5.33% (η οποία με την σειρά της κατέχεται από τον Novinsky).
- MORTANTO HOLDINGS LTD (Mortanto – Εναγόμενος 39), Κυπριακή εταιρεία στη Λεμεσό, νέος Εναγόμενος 39: 19.6447% (η οποία με την σειρά της κατέχεται από τον Novinsky) και
- SMART RETAIL GROUP LTD (Smart Retail Group – Εναγόμενος 36), Κυπριακή εταιρεία στη Λεμεσό, νέος Εναγόμενος 36: 44.7393% (η οποία με την σειρά της κατέχεται από τον Novinsky).

(βλ. την ένορκη δήλωση Σάντη στην Αίτηση 14.12.2021 παράγραφος 31 και ειδικότερα τα Τεκμήρια 24 μέχρι 30)

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

 Πρωτοκόλλητης

(Γ) Σύμφωνα με το συνωμοτικό σχέδιο περιουσιακά στοιχεία της Amstor LLC διασκορπίστηκαν.

Ο Novinski συνωμότησε με την Κυπριακή εταιρεία Setroliso με εγγεγραμμένο γραφείο στη Λεμεσό (πρώην **Εναγόμενη 13**) Με άλλα λόγια τα κέρδη από τη συνωμοσία διοχετεύτηκαν μέσω μεταξύ άλλων της Setroliso.

Πιο συγκεκριμένα:

Στις 31 Δεκεμβρίου 2014, η Setroliso (σε συνωμοσία με τον Novinsky) αποφάσισε να δημιουργήσει την εταιρεία επ' ονόματι Amstor Retail Group LLC. Ως εκ τούτου, εξεδόθη πληρεξούσιο (από τον διευθυντή της Setroliso, Μαρία Γεωργιάδου – **Εναγόμενη 30**), εξουσιοδοτώντας τον Andri Efremon να προβεί στην εγγραφή της Amstor Retail Group LLC στο Ουκρανικό Μητρώο Εταιρειών. Η Setroliso είναι ο μοναδικός μέτοχος of Amstor Retail Group LLC. Σύμφωνα με την πλευρά των Εναγόντων η ημερομηνία της απόφασης για την σύσταση της νέας εταιρείας είναι κρίσιμη, καθώς κατά τον εν λόγω χρόνο, οι συμμετέχοντες της Amstor LLC (συμπεριλαμβανημένης της Lorley) είχαν αποκλειστεί και άρα η Amstor LLC ελεγχόταν από τον Novinsky μέσω των εταιρειών του. Επομένως η σύσταση της Amstor Retail Group LLC ήταν μέρος του δόλιου σχεδίου που εφαρμόστηκε εναντίον των συμφερόντων των Εναγόντων, και στο οποίο η Setroliso (πρώην **Εναγόμενη 13**) είχε ενεργή συμμετοχή. Κατ' ακρίβεια, οι Ενάγοντες υποστηρίζουν ότι η Amstor Retail Group LLC συστάθηκε για να χρησιμοποιηθεί ως όχημα από τους Συνωμότες για τον διασκορπισμό των περιουσιακών στοιχείων της Amstor LLC. Ο διασκορπισμός και αποξένωση των περιουσιακών της στοιχείων εφαρμόστηκε μέσω την σύναψη διαφόρων συμφωνιών μίσθωσης μεταξύ Amstor LLC και Amstor Retail Group LLC. Η σύναψη αυτών των συμφωνιών ήταν καταστροφική για την Amstor LLC καθώς τα χρήματα που αντιστοιχούν στην καταβολή του ενοικίου δεν μεταφέρθηκαν στους τραπεζικούς λογαριασμούς της Amstor LLC και ως αποτέλεσμα, η Amstor LLC οδήγηθηκε σε πτώχευση.

Πιο συγκεκριμένα:

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Πρωτοελληνικής

Την 23.1.2015 η Amstor LLC και η Amstor Retail Group LLC σύναψαν συμφωνίες ενοικίασης για όλη την ακίνητη περιουσία της Amstor LLC. Ταυτόχρονα οι υφιστάμενες απευθείας συμφωνίες ενοικιάσεων μεταξύ της Amstor LLC και τρίτων προσώπων τερματίστηκαν.

Την περίοδο 2015 – 2018 η Amstor Retail Group LLC έλαβε σημαντικά ποσά από την υπενοικίαση της ακίνητης περιουσίας της Amstor LLC. Έτσι όλη η χρηματική ροή από το 2015 μεταφέρθηκε στην Amstor Retail Group LLC κάτι που προκάλεσε την εικονική (fictitious) πτώχευση της Amstor LLC.

(Δ) Τροχοδρομήθηκε η πτώχευση της Amstor LLC.

Ουκρανοί αντιπρόσωποι των εταιρειών στη βάση πληρεξουσίων (Τεκμήρια 37 – 40 της ένορκης δήλωσης Σάντη) από τις Κυπριακές εταιρείες Smart Retail (Εναγόμενος 36), Zemolivien (Εναγόμενος 38), Kredasta (Εναγόμενος 40), Mortanto (Εναγόμενος 39) οι οποίες μαζί κατέχουν το 84.713979% του μετοχικού κεφαλαίου της Amstor LLC και ο διευθυντής (director) της Amstor LLC υπέγραψαν εικονικά πρακτικά της γενικής συνέλευσης των μελών της Amstor LLC ημερομηνίας 12.5.2015 στο Dnepropetrovsk. Σύμφωνα με τα εν λόγω πρακτικά όλοι οι συμμετέχοντες αποφάσισαν ομόφωνα ώστε να εκκαθαριστεί η Amstor LLC εθελοντικά. Ο δε διευθυντής της Amstor LLC ετοίμασε παραποιημένη απογραφή των περιουσιακών στοιχείων της Amstor (στην οποία απογραφή δεν περιλαμβάνονταν συγκεκριμένη περιουσία της Amstor LLC). Ακολούθως αντιπρόσωποι της Smart Retail, Zemolivien, Kredasta, Mortanto και ο διευθυντής της Amstor LLC υπέγραψαν εικονικά πρακτικά γενικής συνέλευσης ημερομηνίας 4.9.2015 στο Dnepropetrovsk κατά την οποία όλοι οι συμμετέχοντες αποφάσισαν ομόφωνα να αποταθούν στο οικονομικό δικαστήριο με αίτηση για την έναρξη πτωχευτικής διαδικασίας της Amstor LLC-αφού τα περιουσιακά της στοιχεία δεν ήταν αρκετά για να ικανοποιήσουν τους πιστωτές της. Την 16.9.2015 το Commercial Court αποφάσισε την έναρξη πτωχευτικής διαδικασίας της Amstor LLC.

Την 26.8.2015 στη Λεμεσό έγινε συνάντηση των μελών της Amstor LLC με τη συμμετοχή των διευθυντών (directors) των Smart Retail, Zemolivien, Kredasta και Mortanto. Σύμφωνα με τα πρακτικά ημερομηνίας 26.8.2015 οι διευθυντές Smart

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

 Πρωτοκόλλητης

Retail, Zemolivien, Kredasta και Mortanto, δηλαδή αντίστοιχα οι **Εναγόμενοι 25, 27, 28, 21**) ομόφωνα αποφάσισαν να εξουσιοδοτήσουν τον Εκκαθαριστή μεταξύ άλλων ώστε να πωλήσει την περιουσία της Amstor LLC.

(Ε) Με τη συμμετοχή, μεταξύ άλλων, της **Εναγόμενης 45** η ακίνητη περιουσία της Amstor LLC παράνομα μεταβιβάστηκε στην Siatel Group LLC.

(ΣΤ) Με τη συμμετοχή κύπριων **Εναγομένων 19** μέχρι **45** υπήρξαν δόλιες πράξεις εναντίον θυγατρικών εταιρειών της Amstor LLC. (βλ. την ένορκη δήλωση Σάντη, παράγραφοι 33-34).

(Ζ) Όπως αναφέρεται πιο πάνω στην αρχή αυτής της ενότητας, τίθεται η θέση των Εναγόντων μέσα από τις ένορκες δηλώσεις ότι ο Novinsky – Εναγόμενος 1, είχε οργανώσει μια παράνομη ανάληψη του ελέγχου και της Ουκρανικής εταιρείας Amstor Trade LLC (τωρινής **Ενάγουσας 1**) συμφερόντων του Vagorovsky, πρώην Ενάγοντας 1), αρχίζοντας από την περίοδο Δεκεμβρίου 2014. Όπως επίσης έχει αναφερθεί πιο πάνω, η **Ενάγουσα 3** – Miramilis κυπριακή εταιρεία εγγεγραμμένη στη Λάρνακα ήταν για κάθε ουσιώδη χρόνο ο μοναδικός μέτοχος της εν λόγω Ουκρανικής εταιρείας Amstor Trade LLC (τωρινής **Ενάγουσας 1**).

Ακολούθως μετά την παράνομη ανάληψη της Amstor Trade LLC ακολούθησε ο διασκορπισμός των περιουσιακών της στοιχείων.

Συνοπτικά:

Η Miramilis, μοναδικός μέτοχος της Amstor Trade LLC, απομακρύνθηκε παράνομα από μέτοχος. Συγκεκριμένα, δυνάμει μιας κατ' ισχυρισμό σύμβασης ημερομηνίας 29 Δεκεμβρίου 2014 μεταξύ Miramilis (**Ενάγουσας 3**) και Green Creative Ltd (Green Creative), εταιρεία από το Μπελίζ, το 100% του μετοχικού κεφαλαίου της Amstor Trade LLC μεταφέρθηκε στην Green Creative, για την οποία ο Vagorovsky πιστεύει ότι ελέγχεται έμμεσα από τον Novinsky, καθώς διαχειριζόταν από υπαλλήλους της Smart Holding.

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκολλητής

Στις 6 Ιανουάριου 2015, η Green Creative πώλησε το 100% του μετοχικού κεφαλαίου της Amstor Trade LLC σε άλλη εταιρεία που ονομάζεται Trade AF LLC βάσει συμβολαίου. Στη συνέχεια, στις 10 Μαρτίου 2015, η Trade AF LLC πώλησε το 100% του μετοχικού κεφαλαίου της Amstor Trade LLC στην Golterassa, Κυπριακή εταιρεία με εγγεγραμμένο γραφείο στη Λεμεσό (πρώην **Εναγόμενη 15**) η οποία πιθανόν να ελεγχόταν από τον Novinsky.

Πιο συγκεκριμένα:

(α) Η Golterassa είχε εγγραφεί την 31.12.2014 με εγγεγραμμένο γραφείο στη Λεμεσό και με διευθύντρια την **Εναγόμενη 24** και γραμματέα την **Εναγόμενη 23**. Είναι η θέση των Εναγόντων ότι η Golterassa είχε ιδρυθεί με μοναδικό σκοπό να λάβει παράνομα το μετοχικό κεφάλαιο της Amstor Trade LLC (**τωρινής Ενάγουσας 1**).

(β) Την 29.12.2014 κατ' ισχυρισμό συνάφθηκε ισχυριζόμενη συμφωνία μεταξύ της Miramilis (**Ενάγουσας 3**) και της Green Creative Ltd με την οποία το authorized capital της Amstor Trade LLC πωλήθηκε κατ' ισχυρισμό στην Green Creative Ltd. (αργότερα η εν λόγω συμφωνία κηρύχθηκε άκυρη από δικαστήριο της Ουκρανίας).

(γ) Ακολούθως η Green Creative Ltd πώλησε το authorized capital της Amstor Trade LLC στην Trade AF LLC.

(δ) Ακολούθως πωλήθηκε το μερίδιο της Trade AF LLC που είχε στην Amstor Trade LLC, από την Trade AF LLC στην Golterassa. Ο εκπρόσωπος της Golterassa εδώ είχε πληρεξούσιο έγγραφο για την Golterassa που είχε γίνει από την διευθύντρια της Golterassa **Εναγόμενη 24** και τη γραμματέα της **Εναγόμενη 23**.

(ε) Επιπρόσθετα η Soreveno (**πρώην Εναγόμενη 14**) αποφάσισε να δημιουργήσει μια εταιρεία με την επωνυμία Amstor Retail Trade LLC. Για αυτό το σκοπό, εξεδόθη πληρεξούσιο από την Παρασκευούλλα Αντωνίου (**Εναγόμενη 29**) που εξουσιοδοτούσε την Yatsenko Maria να προβεί στην εγγραφή της Amstor Retail Trade LLC στο Ουκρανικό Μητρώο Εταιρειών. Ως εκ τούτου, στις 5 Φεβρουάριου 2015, η Amstor Retail Trade LLC συστάθηκε και ενεγράφη στο Ουκρανικό Μητρώο Εταιρειών. Η Soreveno ήταν η μοναδική μέτοχος της Amstor Retail Trade LLC από

την σύσταση της μέχρι τις 29.01.2016. Και πάλι η ημερομηνία σύστασης της Amstor Retail Trade LLC και η περίοδος όπου η Soreveno ήταν η μοναδική μέτοχος της Amstor Retail Trade LLC είναι κρίσιμες, καθώς κατά τον εν λόγω χρόνο, όλες οι συμφωνίες πωλήσεως δυνάμει των οποίων συνάφθηκε η μεταφορά των περιουσιακών στοιχείων της Amstor Trade LLC. Επομένως, η σύσταση της Amstor Retail Trade LLC ήταν μέρος του όλου δόλιου σχεδίου που εφαρμόστηκε εναντίον των συμφερόντων των Εναγόντων, και στο οποίο η Soreveno είχε ενεργή συμμετοχή. Η Amstor Retail Trade LLC βρισκόταν υπό εκκαθάριση στις 01 Ιουλίου 2017. Αυτό το γεγονός, σύμφωνα με τους Ενάγοντες υποστηρίζει την θέση τους ότι η Amstor Retail Trade LLC είχε συσταθεί για τον αποκλειστικό λόγο να χρησιμοποιηθεί ως όχημα για τον διασκορπισμό των περιουσιακών στοιχείων της Amstor Trade LLC.

Ο διασκορπισμός της περιουσίας της Amstor Trade LLC έγινε κυρίως μέσω της Amstor Retail Trade LLC.

Σε διάφορα σημεία γίνεται αναφορά Δικαστικών Αποφάσεων Ουκρανικών Δικαστηρίων με τις οποίες ανατράπηκε ο αποκλεισμός Εναγουσών εταιριών.

Νομική βάση και Νομολογία ως προς τις αιτήσεις για παραμερισμό/ακύρωση διατάγματος που εκδόθηκε μονομερώς:

Επειδή σημαντικό μέρος των αιτούμενων θεραπειών είναι η ακύρωση διαταγμάτων που εκδόθηκαν μονομερώς, κρίνεται σ' αυτό το σημείο χρήσιμο, όπως τεθεί η σχετική νομολογία και νομική βάση.

1. Νομική βάση των επίδικων αιτήσεων αποτελεί η Δ.48 θ.8(4) των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας όπου προνοούνται τα εξής:

(4) Any person (other than the applicant) affected by an order made *ex parte* may apply by summons to have it set aside or varied and the Court or Judge may set aside or vary such order on such terms as may seem just.

2. Η Δ.48 (8)(4) αφορά σε κάθε διάταγμα που εκδίδεται *ex parte*. Ακολουθεί την απαρίθμηση των περιπτώσεων στις οποίες είναι δυνατό να χορηγηθεί

ΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑ

 Πρωτοκολλητής

θεραπεία ex parte, στις οποίες περιλαμβάνεται σειρά κανονισμών για τη χορήγηση άδειας. Δεν διακρίνουμε κανένα λόγο για διαφοροποίηση ανάλογα με το αν το διάταγμα έχει ως περιεχόμενο τη χορήγηση άδειας ή οτιδήποτε άλλο από τα προσδιοριζόμενα. Στόχος της Δ.48 (8)(4) εμφανώς είναι η παροχή δυνατότητας επανεξέτασης θέματος που ρυθμίστηκε ex parte, όταν εκείνος που επηρεάζεται επιθυμεί να ασκήσει το θεμελιώδες δικαίωμα του να ακουστεί, με προοπτική την ακύρωση ή τη διαφοροποίηση του (Βλ. Νικολαΐδου v. Αττιπά κ.α. (1999) 1 Α.Α.Δ. 1620).

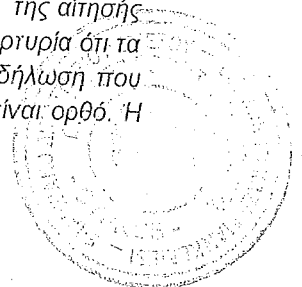
3. Η εμβέλεια της Δ.48 θ.8(4) καλύπτει όλο το φάσμα των διαταγμάτων που εκδίδονται μετά από μονομερή αίτηση περιλαμβανομένου και του επίδικου διατάγματος. Για μετριασμό των τυχόν επιπτώσεων από την έκδοση διαταγμάτων μονομερώς και την επίλυση της διαφοράς σε πρώτο βαθμό από το πρωτόδικο δικαστήριο η σοφία του Νομοθέτη έχει οδηγήσει στη θέσπιση της Δ.48 θ.8(4). Η δυνατότητα επίλυσης της διαφοράς από το πρωτόδικο δικαστήριο αποτελεί ένα ενδεδειγμένο διαδικαστικό μέτρο το οποίο προάγει τους σκοπούς της δικαιοσύνης. (Βλ. Αίτηση Τσίμον κ.α. (1998) 1 Α.Α.Δ. 1417.)
4. Ως προς το βάρος απόδειξης σε αιτήσεις παραμερισμού μονομερών διαταγμάτων σφράγισης κλητηρίου εντάλματος, σχετική είναι η **GCC COMPUTERS LTD v. PENRIL DATACOM LTD** (2000) 1 Α.Α.Δ. 1584.

Παρατίθεται σχετικό απόσπασμα:

«Ούτε ο λόγος αυτός ευσταθεί. Ανεξάρτητα από το γεγονός ότι, όπως έχουμε ήδη διαπιστώσει στα πλαίσια του πρώτου λόγου έφεσης, ο πρωτόδικος Δικαστής δεν προχώρησε σε οποιαδήποτε αξιολόγηση της ενώπιόν του μαρτυρίας, η εισήγηση του δικηγόρου της εφεσείουσας ότι, εφόσον η αίτηση της εφεσίβλητης για παραμερισμό υποστήριξε, αντίθετα με τη θέση της εφεσείουσας, ότι δεν υπήρχε συμφωνία, η εφεσίβλητη εσφαλμένα δεν προσκόμισε προφορική μαρτυρία «επί του κορυφαίου αυτού ζητήματος» και, επομένως, απέτυχε να αποσείσει το βάρος της απόδειξης που προδιαγράφει η Δ.48 θ.4, δεν είναι ορθή. Ουσιαστικά, η εισήγηση του δικηγόρου της εφεσείουσας είναι ότι αφ'ης στιγμής η εφεσείουσα εξασφάλισε, με μονομερή αίτηση, τις αιτηθείσες άδειες του δικαστηρίου στη Γενική Αίτηση 318/98, το βάρος της απόδειξης είχε μετατεθεί στην εφεσίβλητη, με αποτέλεσμα η τελευταία, στα πλαίσια της αίτησής της για παραμερισμό, να υπέχει υποχρέωση να αποδείξει με προφορική μαρτυρία ότι τα γεγονότα δεν ήταν όπως τα είχε περιγράψει η εφεσείουσα στην ένορκη δήλωσή που καταχωρήθηκε προς υποστήριξη της μονομερούς αίτησής της. Τούτο δεν είναι ορθό. Η

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ

Πρωτοκόλλητης

υποχρέωση της εφεσείουσας όταν ζητούσε μονομερώς τις άδειες του δικαστηρίου, στα πλαίσια της Γενικής Αίτησης 318/98, ήταν να αποδείξει ότι είχε εκ πρώτης όψεως καλή ή συζητήσιμη υπόθεση εναντίον της εφεσίβλητης. Το βάρος αυτό παρέμεινε στους ώμους της εφεσείουσας καθόλη τη διάρκεια της διαδικασίας για παραμερισμό των αδειών που δόθηκαν από το δικαστήριο στα πλαίσια της εν λόγω αίτησης. Η μόνη υποχρέωση που είχε η εφεσίβλητη, κατά τη διαδικασία του παραμερισμού, ήταν να δείξει ότι η εφεσείουσα, κατά το στάδιο της μονομερούς αίτησης, δεν είχε εκ πρώτης όψεως καλή ή συζητήσιμη υπόθεση».

5. Ως προς το σε ποια μαρτυρία μπορεί να στηριχθεί ο Ενάγωντας που εξασφάλισε μονομερώς άδεια για επίδοση εκτός δικαιοδοσίας, όταν έρχεται αντιμέτωπος με αίτηση παραμερισμού του διατάγματος επίδοσης εκτός δικαιοδοσίας σχετική είναι η *Amathus Navigation Co. Ltd v. Concord Express Liners κ.α.* (1993) 1 AAD 1030:

«Το αντικείμενο της διαδικασίας παραμένει το ίδιο με εκείνο της μονομερούς αίτησης· δηλαδή, η διαπίστωση των προϋποθέσεων για την άσκηση δικαιοδοσίας σε σχέση με πρόσωπο το οποίο ευρίσκεται εκτός της επικράτειας. Γι' αυτό, η μόνη μαρτυρία στην οποία ο ενάγων μπορεί να στηριχθεί, είναι εκείνη η οποία στοιχειοθέτησε την αίτησή του για την παροχή άδειας για επίδοση στο εξωτερικό [βλ. *Sait Electronic SA. v.. The Ship "Dominique"* και 2 Άλλων (1989) 1 Α.Α.Δ. (Ε) 365]. Άλλωστε, αυτή αποτέλεσε το βάρος για την αίτησή του.

Για το ίδιο θέμα και η υπόθεση *Her Britanni Majesty's Secretary of State for Defence v. A.P. Lanitis Inestments Ltd* (1999) 1 (B) Α.Α.Δ. 995, 1003:

«Το εύρημα του Επαρχιακού Δικαστηρίου ότι τέθηκαν ενώπιον του πολλά στοιχεία θα πρέπει οπωσδήποτε να ελάμβανε υπόψη τα όσα παρουσιάστηκαν μεταγενέστερα μέσα στο πλαίσιο της αίτησης των εφεσειόντων ημερ. 11 Μαρτίου 1997 για ακύρωση ή παραμερισμό. Αυτό όμως δεν ήταν επιτρεπτό. Όπως υπογραμμίζεται στην απόφαση της Ολομέλειας στη *Sons of Afif Yamout και Άλλοι v. Schiffahrts – Ges. Elbe M.B.H. & Co* (1994) 1 AAD 191, η οποία αφορούσε τον Καν. 24 των Κανονισμών Ναυτοδικείου σε σχέση με το οποίο, όπως ήδη αναφέραμε, εφαρμόζονται οι ίδιες όπως και εδώ αρχές, το ζήτημα κρίνεται αποκλειστικά με βάση το υλικό που συνοδεύει την αρχική αίτηση για άδεια».

Επίσης ενδεικτική είναι η υπόθεση *Yamout κ.ά. v. Schiffahrts Ges Elbe MBH & Co* (1994) 1 AAD 191:

«Ο δικηγόρος του πλοίου διαφωνεί. Εισηγείται πως δεν είναι αυτό το σωστό πλαίσιο της υπόθεσης. Το θέμα είναι αν, όπως εξηγεί, αφού το διάταγμα σύλληψης εκδόθηκε μονομερώς, υπάρχει μεταγενέστερα δικαίωμα για πρόσθετη ή συμπληρωματική μαρτυρία προς αναπλήρωση οποιουδήποτε κενού στη μαρτυρία που θα δικαιολογούσε χορήγηση

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκολλητής

του διατάγματος. Η μόνη σχετική μαρτυρία είναι εκείνη που παρουσιάζεται για πρώτη φορά και η οποία επηρεάζει την κρίση του δικαστηρίου. Η νομολογία αφορά αιτήσεις για επίδοση κλητηρίου στο εξωτερικό. Η αρχή όμως είναι η ίδια. Με παρέπεμψε δε στις ακόλουθες τρεις υποθέσεις: *Luis Vuitton v. Δερμοσάκ Λτδ.* κ.α. (1992) 1 Α.Α.Δ. 1453 στις σελ. 1455 και 1463, *Sons of Afif Yamout κ.α. v. Schiffahrts Ges Elbe M.B.H. & Co* (1994) 1 Α.Α.Δ. 191 σελ. 193, 194 και στην Αίτηση για Αναθεώρηση στην αγωγή ναυτοδικείου αρ. 157/90 *Demstar Limited v. Zim Israel Navigation Co Limited* κ.α. ημερ. 30/5/96.»

Νομική πτυχή και νομολογία για προσθήκη διαδίκου

Ενόψει του ότι ζητείται παραμερισμός του διατάγματος προσθήκης διαδίκου είναι χρήσιμο να παρατεθεί σχετική νομολογία.

Παρατίθεται το σχετικό μέρος της Δ.9, 10 και 11 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας.

«10. .... The Court or a Judge may, at any stage of the proceedings, either upon or without the application of either party, and on such terms as may appear to the Court or Judge to be just, order that ..... the names of any parties, whether plaintiffs or defendants, who ought to have been joined, or whose presence before the Court may be necessary in order to enable the Court effectually and completely to adjudicate upon and settle all the questions involved in the cause or matter, be added.....»

11. Where a defendant is added or substituted, the writ of summons shall be amended accordingly and the plaintiff shall, unless otherwise ordered by the Court or a Judge, file a copy of the writ as amended, and serve the new defendant with such amended writ or notice in lieu of service thereof in the same manner as original defendants are served, and the proceedings shall be continued as if the new defendant had originally been made a defendant.»

Το ζήτημα της προσθήκης διαδίκου εμπίπτει εντός της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου. Αυτό που πρωτίστως εξετάζεται είναι κατά πόσο ο προτεινόμενος εναγόμενος είναι αναγκαίος διάδικος.

Καθοδηγητική είναι η υπόθεση *Mera Underwriting Management Limited κ.ά. v. Αγροτικής Ανώνυμης Ελληνικής Εταιρείας Γενικών Ασφαλίσεων* (1997) 1 Α.Α.Δ. 772. Παρατίθεται σχετικό απόσπασμα:

«Το ζήτημα της προσθήκης διαδίκου εμπίπτει εντός της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου. Όπως έχει νομολογηθεί το δικαστήριο διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια να κάμει οποιεσδήποτε αναγκαίες τροποποιήσεις σε σχέση με τους διαδίκους με το να τους προσθέσει, να τους διαγράψει ή να τους αντικαταστήσει και να επιφέρει τέτοιες αλλαγές όσες είναι αναγκαίες για να καταστήσει δυνατή την αποτελεσματική εκδίκαση όλων των μεταξύ των διαδίκων επίδικων θεμάτων (βλ. *Van Gelder, Apsimon & Co v. Sowerby Bridge United District Flour Society* [1890] 44 Ch D 374, C.A., *Montgomery v. Foy, Morgan & 15 Co* [1895] 2 Q.B. 321, C.A., *Bennetts & Co v. McIlwraith & Co* [1896] 2 Q.B. 464, C.A., *Ideal Films Ltd v. Richards* [1927] 1 K.B. 374, C.A., *Wilson v. Balcarres* [1893] 1 Q.B. 422, *Robinson v. Geisel* [1894] 2 Q.B. 688). Στην *Byrne*

and Another v. Brown [1889] 22 Q.B.D. 657 ο Lord Esher, M.R. έχει πραγματευθεί ως πιο κάτω το ζήτημα της προσθήκης διαδίκου

.....

"Ένας από τους κύριους σκοπούς των Judicature Acts ήταν να εξασφαλιστεί ότι οποτεδήποτε το δικαστήριο μπορεί να διακρίνει από την διαδικασία η οποία βρίσκεται ενώπιον του ότι τα δικαιώματα ενός από τους διαδίκους θα επηρεαστούν ή δυνατόν να επηρεαστούν με τέτοιο τρόπο έτσι ώστε δυνάμει των υφιστάμενων διαδικαστικών θεσμών δυνατό να εγερθούν άλλες αγωγές σε σχέση με την ίδια πράξη, το δικαστήριο θα έχει εξουσία να φέρει όλα τα μέρη ενώπιον του, και να αποφασίσει επί των δικαιωμάτων τους σε μια διαδικασία. Δεν είναι απαραίτητο όπως η μαρτυρία, που προκύπτει για τα επίδικα θέματα που εγείρονται από την προσθήκη των μερών, είναι ακριβώς η ίδια. Είναι αρκετό αν η κυρίως μαρτυρία και η κυρίως έρευνα, θα είναι οι ίδιες και το δικαστήριο έχει εξουσία να προσθέσει τα νέα μέρη, και να αποφασίσει επί των δικαιωμάτων όλων των μερών που βρίσκονται ενώπιον του σε μια διαδικασία."

Η πιο πάνω προσέγγιση αποτελεί, σύμφωνα με τον Lord Denning, M.R. μια πολύ ευρεία ερμηνεία του σχετικού διαδικαστικού κανονισμού η οποία πρέπει να τυγχάνει προτίμησης έναντι της στενής ερμηνείας η οποία έχει δοθεί από τον Lord Devlin στην *Amon v. Raphael Tuck & Sons Ltd [1956] 1 All E.R. 273* (βλ. *Gurtner v. Circuit [1968] 1 All E.R. 328, 332*).

Έχουμε εξετάσει προσεκτικά τις εισηγήσεις του υπαίτερου συνήγορου των εφεσεϊόντων εναγομένων 1. Συμφωνούμε με το πρωτόδικο δικαστήριο ότι η διαδικασία προσθήκης εναγομένου δεν προσφέρεται για καθοριστική επίλυση της τύχης της αγωγής σε σχέση με οποιονδήποτε από τους εναγομένους. Αυτό που πρωτίστως εξετάζεται από το δικαστήριο στη διαδικασία προσθήκης εναγομένου είναι κατά πόσο ο προτεινόμενος εναγόμενος είναι ένας αναγκαίος διάδικος.»

Επιπρόσθετα αίτηση για προσθήκη εναγομένου δυνατό να απορριφθεί, σε περίπτωση που τυχόν έγκριση της συνεπάγεται την εισαγωγή νέας αιτίας αγωγής. Παρατίθεται σχετικό απόσπασμα από την *Manchester Lines Ltd and another v. Viamaz Coach Industry Ltd (1983) 1 C.L.R. 178*:

«In the case of *Artemis v. The ship "Sonja" (1972) 1 C.L.R. p. 153* I had the opportunity to deal extensively with the aforesaid Orders regarding the addition of a defendant and the principles applicable thereto. I pointed out that rule 30 corresponds in all material respects to Order 9, rule 10 of our Civil Procedure Rules and to Order 16, rule 11 of the Old English Rules of the Supreme Court which order is applicable also in admiralty actions in England. In the Revised English Rules of the Supreme Court, Order 16, rule 11, was renumbered as Order 15, rule 6 (Annual Practices of 1964-1982) and has not materially been changed in substance. I referred therein to a number of authorities which I need not reproduce here as it is sufficient for the determination of this application to say that under this rule the Court retains a discretionary power to refuse the order and may elect to deal with 'the matter as regards the rights of the party before it; also that the powers given by it are wisely exercised, but in serious embarrassment would be caused to the plaintiff the order may be refused, though generally speaking, the Court will make such changes in respect of parties as may be necessary to enable an effectual adjudication to be made concerning all matters in dispute. Leave, however, may be refused where the addition of a defendant will have the effect of adding a new cause of action. (See *Raleigh v. Goschen* [1 Ch. 81]). Also the words "cause or matter" to be found in

ΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκόλλου

the English and Civil Procedure Rules and which correspond to the word "action" in rule 30, have been interpreted as meaning the action as it stands between the existing parties (see Amon v. Raphael Tuck and Sons Ltd., [1956] 1 Q.B; The Result [1958] P. 174 at p. 184). Furthermore the Court has no jurisdiction under this rule to order third parties to be added as defendants where the cause or matter is not liable to be defeated by the nonjoinder, where the third parties were not persons who ought to have been sued in the first instance and where the third parties were not persons whose presence as defendants was necessary to enable the Court effectually to adjudicate on all the questions involved. (See Miquel Sanchez and Compania S.L. v. The Result [1958] P. 174.)»

Η απόφαση ως προς το κατά πόσο βρίσκονται όλοι οι αναγκαίοι διάδικοι ενώπιον του Δικαστηρίου είναι συναρτημένη προς τα επίδικα θέματα όπως αυτά προσδιορίζονται στις γραπτές προτάσεις. Παρατίθεται σχετικό απόσπασμα από την Οδυσσέως v. Λαϊκής Κυπριακής Τράπεζας Λτδ (2001) 1B A.A.Δ. 1372:

«Είναι αυτόδηλο ότι το ζήτημα εμπίπτει στη διακριτική εξουσία του Δικαστηρίου και καθώς έχει επιρωθεί στην Παπαχριστοφόρου v. Χαραλάμπους (ανωτέρω), η απόφαση ως προς το αν βρίσκονται όλοι οι αναγκαίοι διάδικοι ενώπιον του δικαστηρίου είναι συναρτημένη προς τα επίδικα θέματα όπως αυτά προσδιορίζονται στις γραπτές προτάσεις.

.....Στην προκείμενη περίπτωση, η έκθεση απαιτήσεως δεν περιέχει οτιδήποτε που θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι συνιστά αιτία αγωγής εναντίον του προτεινόμενου διαδίκου Mark Antony Cyprus Ltd. Από την άλλη, τα στοιχεία που παρέθεσε ο εφεσείων προς υποστήριξη του αιτήματος για προσθήκη διαδίκου δεν παρέχουν το απαραίτητο νομιμοποιητικό έρεισμα ότι η προσθήκη της Mark Antony Cyprus Ltd ως διαδίκου θα συμβάλει στην αποτελεσματική επίλυση των υφιστάμενων μεταξύ των διαδίκων επίδικων θεμάτων.»

Τα επίδικα σημεία:

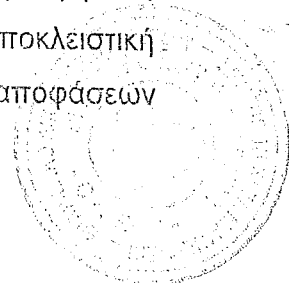
Επειδή εγείρονται κυρίως νομικά σημεία δεν χρειάζεται παράθεση των ισχυρισμών είτε των ενόρκων δηλώσεων που συνοδεύουν τις επίδικες αιτήσεις, είτε των ενόρκων δηλώσεων που συνοδεύουν τις ενστάσεις των Εναγόντων στις επίδικες αιτήσεις. Για σκοπούς της παρούσας απόφασης αρκεί να επισημανθούν αμέσως πιο κάτω και να τύχουν εξέτασης τα σημεία τα οποία εγείρονται:

Σημείο Αρ. 1

Υποστηρίζεται από την πλευρά των Αιτητών Εναγομένων ότι τα Κυπριακά Δικαστήρια στερούνται δικαιοδοσίας να εκδικάσουν την παρούσα αγωγή. Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΕ) αριθμός 1215/12, αποκλειστική δικαιοδοσία σε σχέση με υποθέσεις που έχουν ως αντικείμενο το κύρος αποφάσεων

ΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκόλλητης

οργάνων νομικών προσώπων έχουν τα δικαστήρια της χώρας στην οποία το νομικό πρόσωπο έχει την έδρα του.

Το άρθρο 24.(2) του ΕΚ1215/12 προνοεί τα εξής:

«Τα ακόλουθα δικαστήρια κράτους μέλους έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η κατοικία των διαδίκων:

- (1) .....
- (2) *Σε δίκες που έχουν ως αντικείμενο, το κύρος της σύστασης, ακυρότητας ή λύσης εταιρειών ή άλλων νομικών προσώπων ή ενώσεων φυσικών ή νομικών προσώπων ή το κύρος αποφάσεων των οργάνων τους, τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο η εταιρεία, το νομικό πρόσωπο ή η ένωση έχουν την έδρα τους. Προκειμένου να καθορισθεί η έδρα, το δικαστήριο εφαρμόζει τους ιδιωτικού διεθνούς δικαίου κανόνες του.»*

Στην παρούσα υπόθεση, είναι πασιφανές, σύμφωνα με τους Αιτητές, ότι αποκλειστική δικαιοδοσία έχουν τα Ουκρανικά δικαστήρια εφόσον το επίκεντρο της επίδικης διαφοράς είναι η αμφισβήτηση και/ή κατ' ισχυρισμόν παρανομία διαφόρων αποφάσεων και/ή ενεργειών οργάνων Ουκρανικών εταιρειών. Μάλιστα οι Ενάγοντες όφειλαν να έθεταν ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου αυτή τη πτυχή κατά το στάδιο εκδίκασης της μονομερούς αίτησης για επίδοση εκτός δικαιοδοσίας, της μονομερούς αίτησης για υποκατάστατο επίδοση, των μονομερών αιτήσεων για ανανέωση του κλητηρίου εντάλματος καθώς και την μονομερή αίτηση προσθήκης διαδίκων.

Με την πιο πάνω θέση η πλευρά των Καθ' ων η Αίτηση Εναγόντων διαφωνεί.

Σε σχέση με τα πιο πάνω επισημαίνονται τα εξής από το Δικαστήριο:

Καταρχήν ως προς το στάδιο κατά το οποίο μπορεί ή πρέπει να αποφασιστεί θέμα δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου και με βάση ποιο υλικό, γίνεται μία περιεκτική και χρήσιμη ανασκόπηση της νομολογίας στην υπόθεση **B.S. Beteiligungsgesellschaft mbH v. Bryanston Resources AG** κ.ά., αρ. Αγωγής 1384/2019, ημερ.18.6.2021 (Ε. Εφραίμ, τότε Π.Ε.Δ. και τώρα Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου):

*«Αναφορικά με το θέμα της δικαιοδοσίας, είναι νομολογιακά αναγνωρισμένο ότι, παρόλο που αυτό μπορεί να εγερθεί σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, εντούτοις είναι ορθό να επιλύεται το συντομότερο δυνατόν. Σχετικές είναι οι υποθέσεις **Αγρόκτημα ΛΑΝΙΤΗ ΛΤΔ** κ.ά. v. **Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας** κ.ά. (1991) 1 Α.Α.Δ. 225 και .....*

ΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ
Πρωτοκόλλητης

Στην υπόθεση *Sevegep Ltd v. United Sea Transport Ltd* κ.ά. (1989) 1 A.A.D. (E) 729, τονίστηκε ότι το Δικαστήριο μπορεί και αυτεπάγγελα να εξετάζει το θέμα της δικαιοδοσίας σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας και σε εκείνη την περίπτωση αποφασίστηκε με βάση την έκθεση απαίτησης.

Στην υπόθεση *Μούρτζινος v. Global Cruises SA*. (1992) 1(B) A.A.D. 1160 λέχθηκαν τα ακόλουθα αναφορικά με το τι λαμβάνεται υπόψιν από το Δικαστήριο κατά την εξέταση θέματος δικαιοδοσίας:

«Η απόφαση ως προς την ύπαρξη ή την ανυπαρξία δικαιοδοσίας δεν μπορεί παρά να είναι το αποτέλεσμα της αντιπαραβολής των επίδικων θεμάτων προς τις νομοθετικές πρόνοιες που καθορίζουν τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου. Ως δικαιοδοσία εννοούμε την εξουσία του Δικαστηρίου, όπως αυτή καθορίζεται από τον δικαιοδοτικό Νόμο, να επιλαμβάνεται θεμάτων που εγείρονται ενώπιόν του γι' απόφαση σύμφωνα με τους δικονομικούς κανόνες. (Βλ. *Central Co-operative Bank v. C.Y.E.M.S.* (1984) 1 CLR 435).

Ένας είναι ο δικονομικός τρόπος προσδιορισμού των επίδικων θεμάτων. Τα επίδικα θέματα προσδιορίζονται με τις γραπτές προτάσεις και, όπως εξηγήθηκε στην υπόθεση *SEVEGEP LTD v. United Sea Transport Ltd* και άλλος (1989) 1 A.A.D. (E) 729, τα γεγονότα που στοιχειοθετούν τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου είναι εκείνα που συνθέτουν την απαίτηση, αποκλειστική πηγή αναζήτησης της οποίας είναι η έκθεση απαίτησεως.

Στην εν λόγω υπόθεση το πρωτόδικο Δικαστήριο αποφάσισε το θέμα της δικαιοδοσίας με βάση μόνο τη γενική οπισθογράφηση του κλητηρίου εντάλματος ενώ η έκθεση απαίτησης δεν είχε ακόμη καταχωριστεί. Το Εφετείο έκρινε λανθασμένο αυτόν τον χειρισμό για τον λόγο ότι η γενική οπισθογράφηση περιείχε περιορισμένο υλικό που καθιστούσε την εξέταση του ζητήματος σε εκείνο το στάδιο πρόωρη. Τονίστηκε ότι είναι ανάλογα με το περιεχόμενο της έκθεσης απαίτησης που είτε οι εναγόμενοι είτε το Δικαστήριο αυτεπάγγελα θα κρίνουν κατά πόσο δημιουργείται ζήτημα ως προς τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου.....

Χρήσιμη καθοδήγηση προσφέρει επίσης η υπόθεση *Powertools Electro SRL v. Black & Decker* (Ελλάς) Α.Ε. (2013) 1Γ Α.Α.Δ. 2182, στην οποία λέχθηκαν τα εξής:

«Η νομολογία ορίζει ότι η δικαιοδοσία του Δικαστηρίου να επιληφθεί οποιασδήποτε διαφοράς προσδιορίζεται από τα γεγονότα που συνθέτουν την απαίτηση (*Sartas Importers-Distributors Ltd v. Μαρουλλή* (2003) 1(Γ) Α.Α.Δ. 1446 και *Μούρτζινος v. Global Cruises Ltd* (1992) 1(Γ) Α.Α.Δ. 1160). Όπως αναφέρεται στη *Safarino Shoes Industry & Trading Co Ltd v. Βιομηχανίας Υποδημάτων Ε Σταυρινού Λτδ* (1991) 1 Α.Α.Δ. 1059, 1063: «τα επίδικα θέματα προσδιορίζονται από τη δικογραφία» (βλ. μεταξύ άλλων *Παπαγεωργίου v. Κλάτσια (Investments Services Ltd)* (1991) 1 Α.Α.Δ. 24, *Homerus Th. Courtis a.o. v. Iasonides* (1970) 1 C.L.R. 180 και *Loucaides v. C. D. Hay and Sons Ltd* (1971) 1 C.L.R. 134).

Τα γεγονότα τα οποία συνθέτουν το αγώγιμο δικαίωμα είναι εκείνα τα οποία συγχρόνως στοιχειοθετούν και τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου (βλ. "*Sevegep*" *Ltd v. United Sea Transport Ltd a.o.* (1989) 1 Α.Α.Δ. 729). Πρωταρχικό λοιπόν καθήκον του Δικαστηρίου είναι σύμφωνα με τις αρχές που τάσσει η νομολογία να εξεταστεί το θέμα της δικαιοδοσίας και μόνο αν κριθεί ότι το Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία, να προχωρήσει περαιτέρω στην εξέταση της υπόθεσης.

Έχει νομολογηθεί ότι ένα πολιτικό δικαστήριο για να αναλάβει δικαιοδοσία για επίλυση συγκεκριμένης διαφοράς πρέπει να έχει ταυτοχρόνως καθ' ύλη και κατά τόπο αρμοδιότητα (*Παπακόκκινου v. Landbroke Group P.I.c.* κ.ά. (1999) 1 Α.Α.Δ. 838, 844).»

Παρά τα όσα αναφέρθηκαν στη *Μούρτζινος v. Global Cruises S.A.* και στην *Powertools Electro SRL v. Black & Decker* (Ελλάς) Α.Ε. (ανωτέρω), στην υπόθεση *Παπακόκκινου*

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκόλλητης

v. **Landbroke Group PLC** κ.ά. (1999) 1(B) A.A.Δ. 838, το Εφετείο επικύρωσε την πρωτόδικη απόφαση με την οποία το Δικαστήριο διέκρινε την υπό κρίση υπόθεση από τη **Μούρτζινος v. Global Cruises S.A.** (ανωτέρω) και αποφάσισε πως στερείτο κατά τόπον αρμοδιότητας με βάση μόνο το γενικώς οπισθογραφημένο κλητήριο καθότι αυτό φανέρωνε χωρίς δυσκολία ότι η βάση του αγώγιμου δικαιώματος προέκυψε στην Αθήνα. Το ακόλουθο απόσπασμα από την πρωτόδικη απόφαση το οποίο έτυχε επιδοκιμασίας από το Εφετείο είναι διαφωτιστικό:

«Η παρούσα όμως υπόθεση διαφοροποιείται διότι εν προκειμένω δεν εξετάζεται θέμα δικαιοδοσίας ή καθ' ύλην αρμοδιότητας, οπότε πράγματι θα ήταν αναγκαία η έκθεση απαίτησης για να καταδειχθεί, πρώτα απ' όλα, κατά πόσο συντρέχουν οι προϋποθέσεις ανάληψης δικαιοδοσίας επί "αλλοδαπής αδικοπραξίας". Εν προκειμένω εγείρεται θέμα τοπικής αρμοδιότητας υπό το φως των προνοιών του άρθρου 21(1)(α) και (β). Ό,τι ήταν να αναφερθεί σχετικά έχει ήδη περιληφθεί στο κλητήριο ένταλμα και την οπισθογράφησή του. Όσα δε, έχουν αναφερθεί επαρκούν για να καταλήξουμε, από το στάδιο αυτό, στην απόφαση περί μη στοιχειοθέτησης τοπικής αρμοδιότητας. Ό,τι και να λεχθεί στην έκθεση απαίτησης δεν μπορεί να αναιρέσει τα δύο δεδομένα που η ίδια η ενάγουσα απεκάλυψε

πρώτο, το δεδομένο ότι η βάση του αγώγιμου δικαιώματος σε ότι αφορά αδικοπραξία (παράγραφος (Α) της Οπισθογράφησης Απαίτησης) προέκυψε στο Χίλτον Αθηνών, αποκλειόμενης, έτσι, της εφαρμογής του άρθρου 21(1)(α).

δεύτερο, το δεδομένο σε σχέση με τις διευθύνσεις των εναγομένων κατά το χρόνο έγερσης της αγωνής που αποκλείει εφαρμογή του άρθρου 21(1)(β).

Υπό το φως των παραπάνω βρίσκουμε ότι η υπό εξέταση περίπτωση διαφοροποιείται από τις παραμέτρους της υπόθεσης **Μούρτζινος** η οποία, ως εκ τούτου, δεν βρίσκει εν προκειμένω εφαρμογή. Αντίθετα η **Μούρτζινος** βρίσκει εφαρμογή σε ότι αφορά την παράγραφο (Β) της Οπισθογράφησης. Μόνο μέσα από την έκθεση απαίτησης και τον προσδιορισμό των επίδικων θεμάτων θα φανεί κατά πόσο η κατ' ισχυρισμό συμφωνία μπορεί τελικά να συνδεθεί με το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσία υπό το φως του άρθρου 21(1) και άρθρου 2 ("βάσις της αγωγής") του Ν. 14/60. Στο κλητήριο ένταλμα γίνεται απλώς αναφορά σε "σύμβαση συναφθείσα δυνάμει προφορικής τηλεφωνικής συμφωνίας εις Λευκωσία". Σε περίπτωση σύμβασης η βάση της αγωγής δεν απαιτείται να προκύψει καθ' ολοκληρίαν εντός της δικαιοδοσίας. Υπεισέρχεται το θέμα της σύναψης αφ' ενός και της διάρρηξης της αφ' ετέρου. Όσον αφορά δε τη διάρρηξη και πάλι εξαρτάται η δικαιοδοσία από το κατά πόσο το χρέος είναι άρσιμο ή κομίσιο (C & K Κυριάκου & Αδελφοί Λτδ v. Αντώνη Ιωάννου (1990) 1 A.A.Δ. 479). Είναι συνεπώς εντελώς πρόωρο και χωρίς βάση να εξεταστεί τέτοιο θέμα τώρα.»

(Η υπογράμμιση είναι του παρόντος Δικαστηρίου)

Σύμφωνα με τις πιο πάνω νομικές αρχές προκύπτει πως το θέμα της δικαιοδοσίας μπορεί να εξεταστεί σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, ακόμη και ατεπιάγγελα από το Δικαστήριο, με βάση το περιεχόμενο της έκθεσης απαίτησης. Βεβαίως υπάρχει η δυνατότητα εξέτασης και επίλυσης του ζητήματος με βάση μόνο το γενικώς οπισθογραφημένο κλητήριο και το συνολικό περιεχόμενο του φακέλου, συμπεριλαμβανομένων των ενόρκων δηλώσεων προς υποστήριξη αιτήσεων και ενστάσεων, στις περιπτώσεις όπου από αυτό υπάρχει επαρκές υλικό από το οποίο προκύπτει ξεκάθαρα η ύπαρξη ή μη δικαιοδοσίας.»

(η έμφραση είναι του Δικαστηρίου)

Όπως αναφέρθηκε στην υπόθεση **Rostovtsev v. Shchukin** Π.Ε. 415/2016, ημερομηνίας 5.7.2019: «σε ενδιάμεση διαδικασία μπορεί να εξεταστεί και να αποφασιστεί οριστικά θέματα δικαιοδοσίας του δικαστηρίου, εφόσον αυτό προκύπτει ή τίθεται στη βάση αδιαμφισβήτητων γεγονότων.....».

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκόλλητής

Όσον αφορά το θέμα της δικαιοδοσίας του παρόντος Δικαστηρίου:

(α) Η αγωγή καταχωρήθηκε κατά το χρόνο που ήταν ήδη σε ισχύ ο ΕΚ 1215/2012 για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. (βλ. το άρθρο 81 του εν λόγω κανονισμού).

(β) Σύμφωνα με το άρθρο 73.3 του ΕΚ 1215/2012 ο παρόν κανονισμός δεν θίγει την εφαρμογή διμερών συμβάσεων και συμφωνιών μεταξύ ενός τρίτου κράτους και ενός κράτους μέλους που έχουν συναφθεί πριν την ημερομηνία έναρξης ισχύος του Κανονισμού (ΕΚ) αριθμός 44/2001 και οι οποίες αφορούν θέματα διεπόμενα από τον παρόντα κανονισμό.

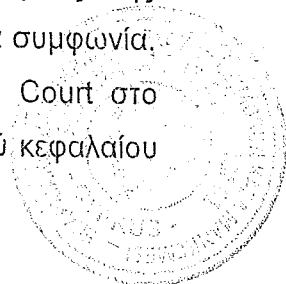
(γ) Ο Νόμος 8(III)/2005 που κυρώνει τη Συμφωνία μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Ουκρανίας, των οποίων επικαλούνται οι Καθ' ων η Αίτηση Ενάγοντες, τέθηκε σε ισχύ μετά την έναρξη ισχύος του ΕΚ44/2001 και εν πάση περιπτώσει η εν λόγω Συμφωνία υπογράφηκε την 6.9.2004 δηλαδή μετά την έναρξη ισχύος του ΕΚ44/2001. Συνεπώς το παρόν Δικαστήριο θα ανατρέξει στον ΕΚ 1215/2012 για την εξέταση του ερωτήματος κατά πόσο έχει δικαιοδοσία εκδίκασης της υπόθεσης.

(δ) Στην προκειμένη περίπτωση:

- Επισημαίνεται κατ' αρχή ότι η βάση αγωγής των Εναγόντων 1 και 3 έχει σημαντικές διαφοροποιήσεις από τη βάση αγωγής της Ενάγουσας αρ. 2. Πιο συγκεκριμένα:
- Η ρίζα του παραπόνου της Ενάγουσας 3 αφορά τις συνέπειες μιας ισχυριζόμενης συμφωνίας μεταξύ της Ενάγουσας 3 και μιας εταιρείας λεγόμενης Green Creative Ltd σύμφωνα με την οποία οι μετοχές της Ενάγουσας 3 (Miramilis) μεταφέρθηκαν κατ' ισχυρισμό στην εν λόγω Green Creative Ltd. Στη δε ένορκη δήλωση Σάντη παράγραφος 35.8, τίθεται ο ισχυρισμός ότι πρόσωπο που φαινομενικά υπέγραψε εκ μέρους της Ενάγουσας 3 δεν ήταν εξουσιοδοτημένο για να υπογράψει τέτοια συμφωνία. (Μάλιστα η φερόμενη συμφωνία με απόφαση του Commercial Court στο Dnipropetrovsk κηρύχθηκε άκυρη). Η δε κατάληξη του μετοχικού κεφαλαίου

ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ

Πρωτοκολλητής

της Amstor Trade στην Goltaressa Κυπριακή εταιρεία (πρώην **Εναγόμενη 15**) ήταν αλυσιδωτά απόρροια της αρχικής ισχυριζόμενης πώλησης του μετοχικού κεφαλαίου στην Green Creative. Συνεπώς δεν έχει υποδειχθεί στα πλαίσια τουλάχιστον της παρούσας διαδικασίας πως θα μπορούσε η απαίτηση της **Ενάγουσας 3** να εδράζεται σε αμφισβήτηση του κύρους αποφάσεων οργάνων οποιασδήποτε εταιρείας (αφού τίθεται ισχυρισμός ότι δεν υπήρξε οποιαδήποτε γνήσια συμφωνία πώλησης μετοχών από τα όργανα της είτε της Amstor Trade LLC είτε της Miramilis.)

Ακολούθως το παράπονο της **Ενάγουσας 1** Amstor Trade LLC που αφορά στην πράξη τον ισχυριζόμενο διασκορπισμό των περιουσιακών της στοιχείων, παρουσιάζεται από την πλευρά των Εναγόντων ως ισχυριζόμενο επακόλουθο του αναφερόμενου αποκλεισμού της Miramalis **Ενάγουσας 3** (για τον οποίο αποκλεισμό η πλευρά των Εναγόντων έχει παρουσιάσει ισχυρισμούς ότι δεν είχε γνήσια επιτευχθεί μέσω οργάνων της Amstor Trade LLC). Συνεπώς δεν έχει εξηγηθεί στα πλαίσια της παρούσας διαδικασίας, πως η βάση αγωγής της **Ενάγουσας 1** αφορά αμφισβήτηση του κύρους αποφάσεων οργάνων της **Ενάγουσας 1**.

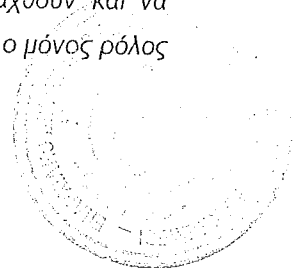
Όσον αφορά τώρα την απαίτηση της **Ενάγουσας 2** Lorerly:

Είναι γεγονός ότι το επιχείρημα των Εναγομένων περί εφαρμογής του Άρθρου 24.2 του ΕΚ 1215/12 είναι σχετικό με την περίπτωση της **Ενάγουσας 2** έχοντας υπόψη και την υπόθεση **Sumy Machine Building Science & Production Association κ.α. ν. Prosceno Trading Ltd**, Πολ. Έφεση 253/2012, ημερ.29.3.2018.

Όμως έχοντας υπόψη ότι στις ένορκες δηλώσεις σε αιτήσεις εκ μέρους των Εναγόντων που υπάρχουν στο φάκελο του Δικαστηρίου τίθενται και ισχυρισμοί για πλαστές υπογραφές διευθυντών της Amstor LLC κλπ (βλ. τις παραγράφους 38-40 της ένορκης δήλωσης Κεφαλωνίτη), δεν είναι ξεκάθαρο σ' αυτό το στάδιο κατά πόσο η περίπτωση της **Ενάγουσας 2** εμπίπτει στα πλαίσια της **Sumy** (πιο πάνω) ή στα πλαίσια της **Grupo Torras SA v. Al Sabah (No 1) (1995) C.L.L. 1025**: (Στην περίπτωση **Grupo**, αποφασίστηκε πως οι πράξεις των διευθυντών της **ενάγουσας** εταιρείας δεν μπορούσαν να ενταχθούν και να θεωρηθούν πράξεις οργάνων της εταιρείας, δεδομένου ότι ενήργησαν με δόλο και πως ο μόνος ρόλος της εταιρείας ήταν αυτός του θέματος.)

ΛΕΩΝΤΟΝ ΑΝΤΙΠΡΑΦΟ

Πρωτοκόλλητης

Τέλος έχοντας υπόψη ότι η απαίτηση όλων των Εναγόντων έχει ως κοινή συνισταμένη την ισχυριζόμενη συνωμοσία του Εναγόμενου 1 με κατ' ισχυρισμό συνεργασία με τους κύπριους Εναγόμενους από τη Λεμεσό, με μέρος του ισχυριζόμενου δόλου να έχει κατ' ισχυρισμό διαπραχθεί εν μέρει στη Λεμεσό (περιλαμβανομένων και ισχυριζόμενων συμφωνιών να έχουν υπογραφεί στη Λεμεσό) σε συνδυασμό με το γεγονός ότι δεν έχουν δηλωθεί παραδεκτά γεγονότα επί της ουσίας, αλλά ούτε και έχει καταχωρηθεί Έκθεση απαίτησης, κρίνεται ότι η τυχόν τελεσίδικη κατάληξη του Δικαστηρίου στα πλαίσια της παρούσας διαδικασίας για τυχόν εφαρμογή του άρθρου 24 του ΕΚ 1215/12 στο σύνολο μάλιστα της απαίτησης, θα ήταν ακροσφαλής.

(Επιπρόσθετα στην υπόθεση *Sumy* δεν είχε τεθεί προς αμφισβήτηση για να αποφασιστεί με συγκεκριμένο τρόπο κατά πόσο η ρητή αναφορά στο άρθρο 24 στα «δικαστήρια του κράτους μέλους» αναφέρεται και σε δικαστήρια μη κράτους μέλους.

Σημείο Αρ. 2

Το σημείο αυτό εγείρεται από την πλευρά του Εναγόμενου 1 και βασίζεται στην εξής αδιαμφισβήτητη πραγματική βάση:

Η αγωγή καταχωρήθηκε εναντίον 18 Εναγόμενων, 15 εκ των οποίων είναι αλλοδαποί και 3 (δηλαδή οι Εναγόμενοι 13, 14, 15) ημεδαποί. Την 7.9.20 η αγωγή είχε επιδοθεί στους κύπριους Εναγόμενους 13 και 14. (Σχετικές ένορκες δηλώσει επίδοσης υπάρχουν στο φάκελο). Την 21.9.2020 στα πλαίσια αίτησης ίδιας ημερομηνίας οι Ενάγοντες είχαν εξασφαλίσει διάταγμα επίδοσης εκτός δικαιοδοσίας για τον Εναγόμενο 1. Την 29.10.2021 η αγωγή διακόπηκε εναντίον των Εναγόμενων 13 και 14, ενώ το κλητήριο ένταλμα για τον Εναγόμενο 15 εξέπνευσε.

Η συγκεκριμένη θέση του Αιτητή-Εναγόμενου 1 περιγράφεται στις παρ. 35-41 της ένορκης δήλωσης της επίδικης Αίτησης του Εναγόμενου 1. Παρατίθεται αυτούσια:

«35. Ως έχω αναφέρει ανωτέρω, η αγωγή στράφηκε αρχικά εναντίον 18 Εναγόμενων, εκ των οποίων 3 ήταν ημεδαποί. Ωστόσο η αρχικώς καταχωρισθείσα αγωγή τερματίστηκε εναντίον όλων των ημεδαπών Εναγόμενων σε διάφορα χρονικά διαστήματα, τα οποία καταγράφονται ανωτέρω.

35. Σύμφωνα με την συνεπή από τη Νομολογία ερμηνεία των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας, τα Δικαστήρια της Δημοκρατίας επεκτείνουν τη δικαιοδοσία τους και εκτός της επικράτειας της Δημοκρατίας, και

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκόλλητής

επιτρέπουν την επίδοση κλητηρίου εντάλματος ή της ειδοποίησής του, αναλόγως, στην αλλοδαπή, μεταξύ άλλων, και όταν ο αλλοδαπός εναγόμενος εμφανίζεται ως αναγκαίος ή κατάλληλος διάδικος (necessary or proper party) σε αγωγή η οποία ηγέρθηκε ορθά (properly brought) εναντίον ημεδαπού συνεναγομένου.

36. Είναι αυταπόδεικτο από τον τερματισμό της αγωγής εναντίον όλων των ημεδαπών Εναγόμενων ότι η ως άνω αρχή παραβιάστηκε πλήρως: ο Αιτητής δεν ήταν αναγκαίος ή κατάλληλος διάδικος (necessary or proper party) σε αγωγή η οποία ηγέρθηκε ορθά (properly brought) εναντίον ημεδαπού συνεναγομένου καθότι ουδείς ημεδαπός συνεναγομένος από τους 3 οι οποίοι αρχικώς ενήχθησαν εξακολουθεί να υφίσταται ως τέτοιος στα πλαίσια της αγωγής.
37. Είναι, επίσης, αυταπόδεικτο ότι στο στάδιο της μονομερούς αίτησης των Εναγόντων για εξασφάλιση άδειας για επίδοση εκτός δικαιοδοσίας, οι Ενάγοντες βασίστηκαν στο γεγονός ότι ο Αιτητής ήταν αναγκαίος διάδικος σε αγωγή εναντίον των συγκεκριμένων 3 ημεδαπών Εναγόμενων. Συνεπώς στο στάδιο της μονομερούς αίτησης των Εναγόντων για εξασφάλιση άδειας για επίδοση εκτός δικαιοδοσίας και στην αίτηση για υποκατάστατο επίδοση οι Ενάγοντες παραπλάνησαν το Δικαστήριο: ο Αιτητής δεν ήταν αναγκαίος διάδικος των ημεδαπών εναγόμενων εναντίον των οποίων τερματίστηκε η αγωγή και οι ανύπαρκτες απαιτήσεις των Εναγόντων εναντίον των ημεδαπών εναγόμενων εξ ορισμού δε θα μπορούσαν να ήταν συνυφασμένες με αυτές εναντίον του Αιτητή και να στηρίζονταν στα ίδια γεγονότα.
38. Είναι συνεπώς προφανές ότι εξαιτίας της ανωτέρω συμπεριφοράς τους οι Ενάγοντες πέτυχαν να παρακάμψουν τις νομοθετικές πρόνοιες περί αναγκείας προηγούμενης άδειας για την καταχώριση και σφράγιση κλητηρίου εντάλματος προοριζόμενου να επιδοθεί εκτός δικαιοδοσίας εισάγοντας «εικονικούς εναγόμενους» («bogus defendants»).
39. Η απόκρυψη των ως άνω κρίσιμων γεγονότων από το Δικαστήριο και/ή η παραπληροφόρησή του σε σχέση με αυτά συνεχίστηκε σε όλες τις μονομερείς διαδικασίες οι οποίες ακολούθησαν το διάταγμα του Δικαστηρίου για επίδοση εκτός δικαιοδοσίας, ημερ. 21/09/2020, ήτοι στην αίτηση για υποκατάστατη επίδοση και στις αιτήσεις για ανανέωση του κλητηρίου.
40. Δεν μπορεί να συνεχίσει να βρίσκεται σε ισχύ άδεια για επίδοση εκτός δικαιοδοσίας η οποία βασίστηκε στο γεγονός ότι ο Αιτητής ήταν αναγκαίος διάδικος σε αγωγή εναντίον συγκεκριμένων ημεδαπών εναγομένων όταν οι απαιτήσεις εναντίον αυτών των συγκεκριμένων ημεδαπών εναγόμενων δεν υφίστανται πλέον.

Η θέση των Εναγόντων/Καθ' ων η Αίτηση για το σημείο αυτό (η οποία παρέμεινε αναντίλεκτη αφού δεν έτυχε αντεξέτασης ούτε καταχωρήθηκε συμπληρωματική ένορκη δήλωση) εμπεριέχεται στις παραγράφους xi και xii της ένορκης δήλωσης Χ. Μεσαρίτη, που συνοδεύει την ένσταση στην επίδικη αίτηση του Εναγόμενου 1.

- «xi. Η Αίτηση εντελώς ανυπόστατα εγείρει θέμα ουσιαστικά ανάκλησης της άδειας για υποκατάστατο επίδοση διότι πλέον απεσύρθη η παρούσα αγωγή εναντίον ορισμένων διαδίκων και προσετέθησαν άλλοι σε σχέση με την ημερομηνία που εδόθη η εν λόγω άδεια, κάτι που αφενός δεν αιτιολογεί θέμα ανάκλησης της άδειας του Δικαστηρίου αφετέρου δεν υπάρχει τέτοια πρόνοια στους θεσμούς. Εν πάση περιπτώσει το γεγονός ότι απεσύρθη η αγωγή για τους λοιπούς Εναγομένους διότι, μεταξύ άλλων δεν εντοπίζοντο στην Ουκρανία όπου διεξάγεται πόλεμος και, όσο αφορά τις πρώην Εναγόμενες κυπριακές εταιρείες, εκκαθαρίστηκαν και συνεπώς δεν υπήρχε νόημα να συνεχίσει η αγωγή εναντίον τους δεδομένου ότι ουδεμία περιουσία διατηρούν εφόσον χρησιμοποιήθηκαν καθαρά ως όχημα

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκαλλητής

για τις παράνομες πράξεις των Εναγομένων, δεν νομιμοποιεί ή και επιτρέπει σε καμία περίπτωση την ανάκληση της άδειας για υποκατάστατο επίδοση.

- xii. Περαιτέρω ή και σωρευτικά ή και διαζευκτικά, είναι άνευ νοήματος ή και λογικής η θέση του Αιτητή ότι οι προγενέστεροι εκ Κύπρου Εναγόμενοι, εναντίον των οποίων πλέον απεσύρθη η αγωγή, απλά χρησιμοποιήθηκαν για να δύναται να εξασφαλιστεί άδεια για υποκατάστατο επίδοση κατά του εξ Ουκρανίας Εναγόμενου υπό την έννοια ότι ήτο αναγκαίο να υπάρχει εναγόμενος εκ Κύπρου – ημεδαπός Εναγόμενος - για να καταχωρηθεί η αγωγή χωρίς εκ των προτέρων λήψη άδειας για σφράγιση κλητηρίου εντάλματος. Τούτο για να είχε την όποια βάση θα έπρεπε μετά την λήψη της σχετικής άδειας, να μην υφίστατο ημεδαπός Εναγόμενος. Όμως αυτό δεν ισχύει και αντίθετα, μετά την λήψη της σχετικής άδειας για υποκατάστατο επίδοσης υφίσταται σωρεία ημεδαπών Εναγομένων δια της προσθήκης αυτών συνεπώς, το όλο επιχείρημα και θέση του Αιτητή στερείται παντελώς κάθε βάσης, τόσο νομικής όσο και πραγματικής/λογικής.»

Ανάλυση του Δικαστηρίου:

Είναι κατ' αρχήν χρήσιμο να γίνει αναφορά στη προβλεπόμενη από τους θεσμούς διαδικασία για το θέμα σφράγισης/επίδοσης εκτός δικαιοδοσίας. Η διαδικασία αυτή περιγράφεται με καθαρότητα στην υπόθεση Π³Γεωργίου ν. Θ. Νικολάου κ.ά. Αρ. Αγωγής 408/20 ημερ.17.11.2011 Ε.Δ. Λάρνακας (Λ. Δημητριάδου – Ανδρέου τότε Α.Ε.Δ. τώρα Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου). Παρατίθεται το σχετικό απόσπασμα:

«Επισημαίνουμε ευθύς εξ αρχής ότι κάθε κλητήριο ένταλμα σφραγίζεται. Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι η σφράγιση ενός κλητηρίου εντάλματος αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της καταχώρισης και έκδοσης του κλητηρίου (issue). Όπως προκύπτει από τις πρόνοιες της Δ.2,θ.12 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας μετά τη σφράγιση του κλητηρίου με την σφραγίδα του Δικαστηρίου θεωρείται ότι το κλητήριο ένταλμα έχει εκδοθεί (issued) και η αγωγή έχει ξεκινήσει.

Είναι η προηγούμενη άδεια του Δικαστηρίου που διαχωρίζει τα κλητήρια εντάλματα σε εκείνα που δύναται να επιδοθούν εκτός Κύπρου και σε εκείνα που μόνο στην Κύπρο μπορούν να επιδοθούν. Έτσι στην περίπτωση όπου όλοι οι Εναγόμενοι βρίσκονται εκτός δικαιοδοσίας χρειάζεται να δοθεί πριν την καταχώριση του κλητηρίου εντάλματος άδεια του Δικαστηρίου για τη σφράγιση του¹¹¹. Η σφράγιση του κλητηρίου εντάλματος το οποίο θα επιδοθεί εκτός Κύπρου αποτελεί το πρώτο δικονομικό μέτρο για τη νομότυπη έκδοση του κλητηρίου. Ανάγκη για εξασφάλιση άδειας για σφράγιση δεν υπάρχει στην περίπτωση όπου οι Εναγόμενοι βρίσκονται εντός δικαιοδοσίας. Περαιτέρω να επισημάνουμε ότι εκεί όπου η αγωγή στρέφεται και εναντίον Εναγομένων εντός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου εκτός από Εναγόμενους που βρίσκονται εκτός της δικαιοδοσίας, η υποβολή αίτησης προς λήψη άδειας για τη σφράγιση του κλητηρίου πριν από την καταχώριση του δεν είναι αναγκαία. Προκύπτει, επομένως, ότι όταν σε ένα κλητήριο ένταλμα υπάρχουν τόσο ημεδαποί όσο και αλλοδαποί Εναγόμενοι οι πρόνοιες της Δ.2,θ.2 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας αδρανοποιούνται¹²¹.

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκόλλητής

Σύμφωνα λοιπόν με την καθιερωμένη πρακτική σε τέτοια περίπτωση το κλητήριο ένταγμα καταχωρείται κανονικά χωρίς να παρίσταται ανάγκη για τη λήψη, προηγουμένως, της άδειας του Δικαστηρίου προς τούτο. Σε μια τέτοια περίπτωση αναγράφεται στο κλητήριο ότι αυτό δεν προορίζεται για επίδοση εκτός της δικαιοδοσίας. Όταν σε μεταγενέστερο στάδιο προκύψει πλέον η ανάγκη για επίδοση εκτός της δικαιοδοσίας τότε ακολουθείται η εξής διαδικασία:

Υποβάλλεται μονομερής αίτηση με την οποία ζητείται συγχρόνως η έκδοση (issue of) πιστού αντιγράφου του κλητηρίου εντάλματος (concurrent writ) καθώς και η επίδοση τους εκτός της δικαιοδοσίας. Ρητά προβλέπεται στη Δ.6,θ.1 ότι προαπαιτείται άδεια του Δικαστηρίου η οποία μπορεί να δοθεί αν συντρέχουν περιστάσεις όπως αυτές που εναλλακτικά τίθενται στις υποπαραγράφους (α) -(h) του θ.1.

Οι πρόνοιες της Δ.2,θ.2 θα πρέπει να διαβάζονται σε συνδυασμό με αυτές της Δ.6,θ.1. Ο σκοπός της συνδυασμένης λειτουργίας των δύο Κανονισμών είναι να μην καταχωρείται και επιδίδεται ειδοποίηση του κλητηρίου εντάλματος στο εξωτερικό αν δεν ληφθεί προηγουμένως η άδεια του Δικαστηρίου. Ο λόγος είναι προφανής. Τα Δικαστήρια ασκούν, συνήθως, δικαιοδοσία μέσα στα γεωγραφικά όρια της χώρας τους^[3].

Η έκδοση άδειας για επίδοση του κλητηρίου εντάλματος (ή της ειδοποίησης αυτού) εκτός της δικαιοδοσίας, επιτυγχάνεται με την υποβολή μονομερώς αίτησης η οποία συνοδεύεται από ένορκη δήλωση με βάση τη Δ.48,θ.8 (1) (b) και Δ.48,θ.8(2) των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας. Σε αυτή πρέπει να παρατίθενται οι πληροφορίες τις οποίες καθορίζει η Δ.6,θ.4. Ότι έχει ληφθεί προηγουμένως η άδεια του Δικαστηρίου για σφράγιση του κλητηρίου εντάλματος δεν είναι μια από αυτές.

Σύμφωνα δε με τη Δ.6,θ.4 με την ένορκη δήλωση το Δικαστήριο πρέπει να ικανοποιηθεί, μεταξύ άλλων, ότι ο Ενάγοντας έχει εκ πρώτης όψεως καλή αιτία αγωγή και να καταδεικνύεται ο τόπος ή η χώρα στην οποία ο Εναγόμενος δυνατό να βρεθεί όπως και το υπόβαθρο στο οποίο η αίτηση βασίζεται.^[4]

Στο **Annual Practice του 1958** στη σελ. 163 αναφέρονται μεταξύ άλλων τα εξής:

«Action not «properly brought» - An action must be «properly brought» to justify an order under this Rule (Tyne Improvement Commissioners v. Armement Anversois Societe Anonyme, The Brabo, [1949] A.C. 326).»

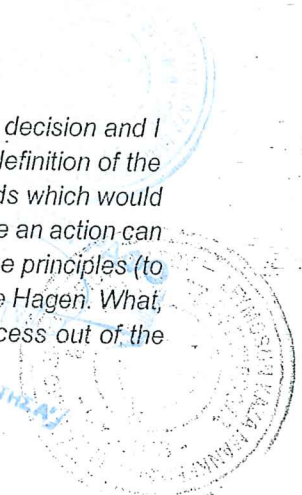
Στην *The Improvement Commissioners v. Armement Anversois S.A. (The Brabo) (1949) 1 All E.R. 294* όπου οι πρόνοιες της Ο.11 r.1(g) υπήρξαν το αντικείμενο ερμηνείας, ο Lord Simons διατύπωσε τα εξής:

«On August 22, 1946, the respondents entered a conditional appearance to the writ and at a later date moved to set aside the order of June 6, 1946, on the grounds (a) that they were not "a necessary or proper party" to the action and (b) that the action against the second and third defendants had not been "properly brought" against them.

.....

It was on the second ground of objection that the Court of Appeal founded their decision and I find myself in agreement with them. I do not propose to attempt an exhaustive definition of the words "action properly brought": to do so would probably lead to the use of words which would themselves require elucidation. But, in considering whether in any particular case an action can be regarded as properly brought within the meaning of the rule, I keep in mind the principles (to which Scott L.J. has referred) laid down not for the first time by Farwell L.J. in The Hagen. What, then, is here the basis of the respondents' objection to being served with process out of the

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

 Πρωτοκόλλητης

jurisdiction? It is simply that on the facts, which cannot fairly be regarded as in dispute, the action against the second and third defendants is not sustainable in law and is bound to fail, and that, if so, it cannot be regarded as properly brought against them.

.....

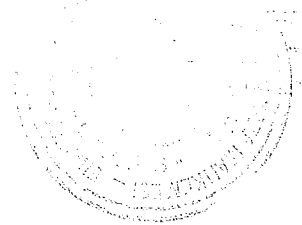
*I come then to the conclusion that this action is bound to fail against the second and third defendants, and it appears to me that once a court has come to that conclusion it cannot say that none the less the action is "properly brought" against them so as to permit service of a writ out of the jurisdiction upon another party. I am, as I have already said, very conscious of the difficulties that arise from any attempt at exhaustive definition, but I think that certain propositions may fairly be laid down. First, I would dismiss the contention that the action is "properly brought" if it is brought bona fide: as my noble and learned friend Lord MacDermott observed in the course of the argument, the rule is not designed to place a premium on folly or ignorance. The test cannot be a subjective one. But I agree that, if it were brought mala fide, that would be fatal. Secondly, I do not think that the court ought to assume that the defendants within the jurisdiction would not avail themselves of any defence open to them. In this case it was suggested that the second and third defendants might not assert the immunity of the Crown. But if one valid line of defence is assumed to be abandoned, so might another, until at last any action may be deemed to be properly brought because the defendants might throw down their arms and run away. Such an argument is inconsistent with the principle laid down in this House By Lord Sumner in *John Russell & Co. Ltd. v. Cayzer, Irvine & Co. Ltd.* 69, that "the words 'properly brought' enure to the protection of the person out of the jurisdiction whom it is proposed to serve with process." Thirdly, I do not accede to the suggestion that the court, which has to consider whether leave to serve out of the jurisdiction should be given, or alternatively to consider whether an order giving such leave should be set aside, is concerned only with the facts or indeed the law as they existed or were assumed to be at the date of the issue of the writ or of service of the writ on the defendants within the jurisdiction. It is in my view consistent with the international comity, which must be observed in the application of this order, that the court should have regard to the facts and the law as at the date of hearing: see *Société Générale de Paris v. Dreyfus Brothers*. Fourthly, if on the available materials the court comes to the conclusion that the action against the defendants within the jurisdiction must fail, it must equally conclude that the action is not properly brought.*

.....

I have so far considered only the question what is the meaning of the words "action properly brought" where they occur in the rule, but there still remains the question how, assuming the action to be properly brought, the discretionary jurisdiction should be exercised. The two questions will often be found to interlock. For instance, if it were the true view that an action is properly brought if the plaintiff brings it bona fide and there is a "plausible cause of action" or "a real issue to be tried," yet the court may and, as I think, should as a rule allow the defendant out of the jurisdiction to try to show that the case against the defendants must fail and, if he succeeds in doing so, then in its discretion set aside the order of service. Thus in this case, whatever view I took of the construction of the rule, I should have no hesitation in saying that on the materials adduced by the respondents the court should in the exercise of its discretion set aside the order».

Στην ίδια υπόθεση ο Lord Macdermott είχε διαφοροποιημένο σκεπτικό ως προς το ίδιο θέμα (βλ. τις σελ. 310-311):

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

 Πρωτοκόλλητης

«My Lords, in themselves the words "an action properly brought" do not suggest the ultimate result as a criterion and there is nothing that I can find in their context to indicate the contrary.»

Και σε άλλο σημείο:

«I do not see why an action with the object of resolving some vexed question of law should not be "properly brought" irrespective of the decision to be obtained, or why the expression as used in R.S.C., Ord. 11, r. 1 (g), should be given the highly artificial meaning necessary to make a test of success or failure in the suit applicable.»

Και σε άλλο σημείο:

«...I find it difficult to construe these particular words as inviting the court, on an interlocutory application made in the earliest stages of the litigation, to embark, in the absence of any factual dispute, on an adjudication as to the ultimate rights ...»

Στην προκειμένη περίπτωση κρίνεται σκόπιμο να εξεταστεί τι βάση αγωγής είχαν οι Ενάγοντες έστω σύμφωνα με το Κυπριακό Δίκαιο κατά το χρόνο έκδοσης του διατάγματος επίδοσης εκτός δικαιοδοσίας εναντίον του Εναγόμενου 1. (Για το αστικό αδίκημα της συνομωσίας βλ. το Σύγγραμμα Π. Πολυβίου, Αστικά Αδικήματα στο Κυπριακό Δίκαιο σελ.761). Υπενθυμίζεται ότι κατ' εκείνο το χρονικό διάστημα Ενάγοντας 1 ήταν ο Vagoronsky (ο οποίος ακολούθως αφαιρέθηκε από Ενάγοντας με το σκεπτικό ότι τις ισχυριζόμενες ζημιές δεν τις είχε υποστεί ο ίδιος – βλ. την ένορκη δήλωση Σ. Θεοφάνους που συνοδεύει την αίτηση προσθήκης διαδίκου).

Συνεπώς εξετάζεται κατά πόσο κατά την έκδοση του διατάγματος εκτός δικαιοδοσίας εναντίον του Εναγόμενου 1, είχε τεθεί οποιαδήποτε μαρτυρία (έστω με την Ε/Δ Κεφαλωνίτη που ήδη υπήρχε στο φάκελο), ότι οποιαδήποτε από τις Ενάγουσες 2 και 3 είχαν βάση αγωγής εναντίον των πρώην Εναγομένων 13 (Setroliso) και 14 (Soreveno):

Όπως ήδη περιγράφεται πιο πάνω το παράπονο της Ενάγουσας 2 (Lorerly) εστιάζεται σε ισχυριζόμενες ζημιές (διάφυγόν εισόδημα) από τον ισχυριζόμενο παράνομο αποκλεισμό της από το μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας Amstor LLC. Στην ένορκη δήλωση Κεφαλωνίτη τίθεται ισχυρισμός ότι η πρώην Εναγόμενη 13 ως ισχυριζόμενη συνωμότης προέβη στη σύσταση της Amstor Retail Group η οποία χρησιμοποιήθηκε

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκαλλητής

ως όχημα για την αποξένωση των περιουσιακών στοιχείων της Amstor LLC στην οποία η Ενάγουσα 2 ήταν μέτοχος. Για σκοπούς της παρούσας αίτησης αφήνεται περιθώριο να επιχειρηματολογηθεί ότι η Ενάγουσα 2 υπέστη ζημιές στο τέλος της ημέρας από την πιο πάνω ισχυριζόμενη συμπεριφορά της πρώην Εναγόμενης 13, λόγω του ισχυριζόμενου παράνομου αποκλεισμού της Lorerly από το μετοχικό κεφάλαιο της Amstor LLC με μια από τις ζημιογόνους έστω έμμεσα παραμέτρους για την Ενάγουσα 2 να είναι η δημιουργία της Amstor Retail Group η οποία συνέβαλε κατ' ισχυρισμό στο διασκορπισμό της περιουσίας της Amstor LLC.

Όπως ήδη περιγράφεται πιο πάνω το παράπονο της Ενάγουσας 3 (Miramilis) εστιάζεται σε ισχυριζόμενες ζημιές (αγοραία αξία του κεφαλαίου) από τον ισχυριζόμενο παράνομο αποκλεισμό της από το μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας Amstor Trade LLC. Στην ένορκη δήλωση Κεφαλωνίτη τίθεται ισχυρισμός ότι η πρώην Εναγόμενη 13 ως ισχυριζόμενη συνωμότης προέβη στη σύσταση της Amstor Retail Trade LLC η οποία χρησιμοποιήθηκε ως όχημα για την αποξένωση των περιουσιακών στοιχείων της Amstor Trade LLC στην οποία η Ενάγουσα 3 ήταν μέτοχος. Για σκοπούς της παρούσας αίτησης αφήνεται περιθώριο να επιχειρηματολογηθεί ότι η Ενάγουσα 3 υπέστη ζημιές στο τέλος της ημέρας από την πιο πάνω ισχυριζόμενη συμπεριφορά της πρώην Εναγόμενης 14, λόγω του ισχυριζόμενου παράνομου αποκλεισμού της Lorerly από το μετοχικό κεφάλαιο της Amstor LLC με μια από τις ζημιογόνους έστω έμμεσα παραμέτρους για την Ενάγουσα 3 να είναι η δημιουργία της Amstor Retail Group η οποία συνέβαλε κατ' ισχυρισμό στο διασκορπισμό της περιουσίας της Amstor Trade LLC.

Επισημαίνεται ότι οι πιο πάνω αξιώσεις των **Εναγόντων 2 και 3** φέρονται να πηγάζουν από τον ισχυριζόμενο αποκλεισμό τους από τις αντίστοιχες εταιρείες (και άρα ενδεχομένως όχι υπό την ιδιότητα τους ως μετόχων των εταιρειών). Εν' όψει των πιο πάνω η μετέπειτα διακοπή της διαδικασίας εναντίον των πρώην **Εναγομένων 13 και 14** δεν οδηγεί αυτόματα στο συμπέρασμα ότι οι **Εναγόμενοι 13 και 14** ήταν εικονικοί Εναγόμενοι. Εν' όψει τούτου, είναι θεωρητικό να εξεταστεί το θέμα σε σχέση με την **Εναγόμενη 15** η οποία διαλύθηκε πριν την καταχώριση της αγωγής.

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκόλλητής

Σημείο Αρ. 3

Η πλευρά των Αιτητών-Εναγομένων υποστηρίζει τα εξής: ότι η βασική θέση των Εναγόντων είναι πως η ισχυριζόμενη ζημιά επήλθε στην Ουκρανία. Ενόψει τούτου, σύμφωνα με το άρθρο 4 του Κανονισμού (ΕΚ) αρ.864/2007 ("Ρώμη ii") το εφαρμοστέο δίκαιο στην παρούσα αγωγή είναι το Ουκρανικό. Σύμφωνα με το άρθρο 4(1) το εφαρμοστέο δίκαιο επί εξωσυμβατικής ενοχής η οποία απορρέει από αδικοπραξία είναι το δίκαιο της χώρας στην οποία επέρχεται η ζημιά. Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και εάν δεν εφαρμοζόταν ο βασικός κανόνας του Κανονισμού Ρώμη II, το εφαρμοστέο δίκαιο θα ήτο και πάλι το Ουκρανικό κατ' εφαρμογή της «ρήτρας διαφυγής» του άρθρου 4(3), εφόσον από όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης συνάγεται σαφώς ότι η αδικοπραξία έχει προδήλως στενότερη σύνδεση με την Ουκρανία. Ούτε τυγχάνει εφαρμογής η εξαίρεση του άρθρου 4(2) του Κανονισμού Ρώμη ii, εφόσον στην παρούσα δικαστική διαδικασία συμμετέχουν κα διάδικοι με συνήθη διαμονή την Ουκρανία.

Τέλος, σύμφωνα με το Ουκρανικό δίκαιο οι αξιώσεις των Εναγόντων έχουν παραγραφεί.

Ανάλυση του Δικαστηρίου για σκοπούς του συγκεκριμένου σημείου:

Εφαρμοστέο δίκαιο

Η αγωγή καταχωρήθηκε στην Κύπρο. Ενόψει και του γεγονότος ότι η Κύπρος είναι κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής ένωσης, το παρόν δικαστήριο οφείλει να αποφασίσει το εφαρμοστέο δίκαιο (σε περίπτωση που έχει δικαιοδοσία) με βάση τον ΕΚ 864/07 για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξω-συμβατικές ενοχές (Ρώμη II) ο οποίος τέθηκε σε ισχύ την 11/1/2009.

Στο σημείο αυτό παρατίθενται τα άρθρα 3 και 4 του εν λόγω κανονισμού:

Άρθρο 3

Οικουμενικός χαρακτήρας

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκollητής

Το καθοριζόμενο από τον παρόντα κανονισμό δίκαιο εφαρμόζεται ακόμη και αν δεν είναι το δίκαιο κράτους μέλους.

Άρθρο 4

Γενικός κανόνας

- 1. Το εφαρμοστέο δίκαιο επί εξωσυμβατικής ενοχής η οποία απορρέει από αδικοπραξία είναι το δίκαιο της χώρας στην οποία επέρχεται η ζημία, ανεξαρτήτως της χώρας στην οποία έλαβε χώρα το ζημιόγνο γεγονός καθώς και της χώρας ή των χωρών στις οποίες το εν λόγω γεγονός παράγει έμμεσα αποτελέσματα, εκτός αν ορίζεται άλλως στον παρόντα κανονισμό.*
- 2. Ωστόσο, αν ο φερόμενος ως υπαίτιος και ο ζημιωθείς έχουν, κατά τον χρόνο επέλευσης της ζημίας, τη συνήθη διαμονή τους στην ίδια χώρα, εφαρμόζεται το δίκαιο της χώρας αυτής.*
- 3. Εάν, από το σύνολο των περιστάσεων, συνάγεται ότι η αδικοπραξία εμφανίζει προδήλως στενότερο δεσμό με χώρα άλλη από εκείνη που ορίζεται στις παραγράφους 1 ή 2, εφαρμόζεται το δίκαιο της χώρας αυτής. Ο προδήλως στενότερος δεσμός με άλλη χώρα μπορεί να βασίζεται ιδίως σε προϋπάρχουσα σχέση μεταξύ των μερών, όπως σύμβαση, η οποία συνδέεται στενά με την εν λόγω αδικοπραξία.*

Στην υπόθεση **Bullock κ.α. vs Gorsoan Limited** Πολιτική έφεση αριθμός Έ 40/2013 ημερομηνίας 20 Ιουλίου 2021, κρίθηκε ότι το εφαρμοστέο δίκαιο σε εκείνη την υπόθεση στη βάση του άρθρου 4 του εν λόγω κανονισμού ήταν το δίκαιο του τόπου επέλευσης της ζημιάς δηλαδή το Ρωσικό. Στην ίδια απόφαση λέχθηκε επίσης ότι το θέμα του εφαρμοστέου δικαίου μπορεί στην κατάλληλη περίπτωση να αποφασιστεί ακόμα και στα αρχικά στάδια της διαδικασίας.

Στην προκειμένη περίπτωση, είναι γεγονός ότι τα προβαλλόμενα στοιχεία από τους ενάγοντες δείχνουν ισχυριζόμενη ζημία να έχει επέλθει στην Ουκρανία αφού κεντρικό στοιχείο είναι ότι η όλη απαίτηση των εναγόντων περιστρέφεται αντίστοιχα γύρω από τα συμφέροντα τους στην Ουκρανία.

Ταυτόχρονα στο παρόν στάδιο η όλη απαίτηση και ισχυριζόμενες αδικοπραξίες εμφανίζουν δεσμό και με την Κύπρο. Επιπρόσθετα από τις αντίστοιχες γνωματεύσεις μεταξύ Kubko (που επισυνάπτεται στις Επίδικες αιτήσεις) και Kolesnysnykon (που επισυνάπτεται στις αντίστοιχες ενστάσεις) παρατηρείται διάσταση θέσεων ως προς το ποια είναι στην πράξη στα επίδικα θέματα, ως προς το κατά πόσον όλα τα επίδικα θέματα είναι αστικής φύσεως (Βλ τις παραγράφους 36 – 58 της γνωμάτευσης Kubko Τεκμήριο 2B στις αιτήσεις και γνωμάτευση Kolesnysnykon παράγραφος 4.2, τεκμήριο

ΠΩΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοδικολητής

στις ενστάσεις). Επισημαίνεται ταυτόχρονα ότι δεν έχει καταχωρηθεί έκθεση απαίτησης. Στην υπόθεση **Nibulon S.A. vs BSC GmbH** κ.α. Αρ. Αγωγής 4662/16 του Ε.Δ. Λευκωσίας (Ν.Γ. Σάντης τότε Π.Ε.Δ. τώρα Δικαστής του Ανώτατου Συνταγματικού Δικαστηρίου), λέχθηκαν τα εξής:

«Συζητήθηκε από τους εναγόμενους/αιτητές, ότι το εφαρμοστέο δίκαιο θα πρέπει να κριθεί εδώ πως είναι το Ουκρανικό και όχι το Κυπριακό Δίκαιο. Προς τούτο οι εναγόμενοι/αιτητές επισύναψαν στην ένορκη δήλωση του Bogys Polonyhko ..... έκθεση πραγματογνωμοσύνης ..... Οι ενάγοντες/καθ' ων η αίτηση αμφισβητούν την αναφερόμενη έκθεση ..... Τούτου δοθέντος – και ελλείψει κοινής επί τούτω συνισταμένης μεταξύ των αντιδίκων – το θέμα θα αποφασιστεί στη δίκη, ως πραγματικό γεγονός, εφόσον δικογραφηθεί .....».

Ομοίως στην προκειμένη περίπτωση ενόψει της ιδιαιτερότητας της υπόθεσης, το εφαρμοστέο δίκαιο δεν είναι δυνατόν να αποφασιστεί με ασφάλεια στο παρόν στάδιο.

Κατά συνέπεια η μη επισύναψη οποιασδήποτε γνωμάτευσης για το Ουκρανικό δίκαιο κατά το στάδιο της έκδοσης διατάγματος επίδοσης εκτός δικαιοδοσίας ή κατά το στάδιο έκδοσης διατάγματος προσθήκης διαδίκων, δεν αποτελεί παράγοντα για τον οποίο μπορούν να παραμεριστούν τα εν λόγω Διατάγματα.

Είναι επίσης γεγονός ότι κατά το στάδιο που οι ενάγοντες είχαν εξασφαλίσει διάταγμα επίδοσης εκτός δικαιοδοσίας, οι διάδικοι στην παρούσα αγωγή δεν ήταν όλοι ίδιοι με τους διαδίκους στο παρόν στάδιο. Κατά εκείνο το στάδιο όμως υπήρχε η ένορκη δήλωση Κεφαλωνίτη η οποία είχε καταχωρηθεί στο στάδιο της αίτησης διά κλήσεως όπου υπήρχε σε διάφορα σημεία αναφορά και στους πλείστους υφισταμένους Κύπριους διαδίκους (έστω κι αν τότε δεν ήταν διάδικοι). Κατά συνέπεια και κατ' εκείνο το στάδιο εκκρεμούσε μετέωρο το κατά πόσο θα μπορούσε να εφαρμοστεί το άρθρο 4.3 του Ε.Κ. 864 / 07 δεδομένου ότι δεν είχε καταχωρηθεί ούτε έκθεση απαίτησης.

Όσον αφορά την ισχυριζόμενη παραγραφή καταχώρησης απαίτησης:

Εφόσον δεν έχει ξεκαθαρίσει σε αυτό το σημείο το ερώτημα κατά πόσο τα Κυπριακά Δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία, η πτυχή αυτή δεν μπορεί να εξεταστεί.

ΜΕΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Πρωτοκολλητής

Πιο συγκεκριμένα: Σε περίπτωση που έχει δικαιοδοσία για να εκδικάσει την υπόθεση το παρόν Δικαστήριο, το κατά πόσο με βάση τον Ουκρανικό νόμο, οποιαδήποτε δικαιώματα έχουν παραγραφεί για σκοπούς καταχώρησης απαίτησης σε Ουκρανικό Δικαστήριο, δεν μπορεί να αφορά τη διαδικασία που καταχωρήθηκε στο Κυπριακό Δικαστήριο (έστω κι αν κατά την εκδίκαση της διαφοράς από το Κυπριακό Δικαστήριο, εφαρμοστεί ο Ουκρανικός νόμος επί της ουσίας).

Σε κάθε περίπτωση, ακόμα και στην γνωμάτευση Kubro, εξηγείται ότι στον Ουκρανικό Νόμο υπάρχει δυνατότητα στην κατάλληλη περίπτωση το δικαστήριο να απαλείψει το χρόνο παραγραφής «A court may restore a limitation period». Επιπρόσθετα δεν έχει στοιχειοθετηθεί ότι με βάση τον Κυπριακό Νόμο τα ισχυριζόμενα δικαιώματα έχουν παραγραφεί.

Σημείο Αρ. 4

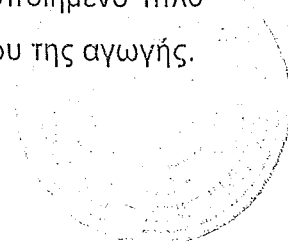
Σύμφωνα με την πλευρά του Εναγόμενου 1 υπάρχουν τα εξής μοιραία σφάλματα διαδικασίας.

(α) Το κλητήριο ένταλμα και/ή ειδοποίηση του κλητηρίου εντάλματος είναι πλήρως αντικανονικά και παραβιάζουν τις Διατάξεις 25 και 63 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας. Ενδεικτικά:

(i) Καταρχάς, οι Ενάγοντες όφειλαν να είχαν καταγράψει στο τροποποιημένο κλητήριο ένταλμα και/ή την τροποποιημένη ειδοποίηση αυτού την ημερομηνία του σχετικού διατάγματος που επέτρεψε την τροποποίηση του κλητηρίου εντάλματος και να παραθέσουν τη σχετική οπισθογράφιση, ως προστάζουν οι Θεσμοί Πολιτικής Δικονομίας.

(ii) Δεύτερον, εφόσον υπήρξε τροποποίηση του τίτλου της αγωγής, οι Ενάγοντες υποχρεούνταν να τιτλοφορήσουν το τροποποιημένο κλητήριο και/ή την ειδοποίηση αυτού τόσο με τον αρχικό όσο και με τον τροποποιημένο τίτλο της αγωγής ώστε να προσδιορίσουν τη μεταβολή του πλαισίου της αγωγής.

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Πρωτοκόλλητής

(iii) Περαιτέρω, το τροποποιημένο κλητήριο και/ή ειδοποίηση αυτού δεν επιδόθηκε στον Αιτητή καθώς και στους υπόλοιπους Εναγόμενους εντός της χρονικής προθεσμίας που προβλέπεται από τους Θεσμούς Πολιτικής Δικονομίας (βλ. φάκελο Δικαστηρίου). Συνεπώς η διαδικασία που ακολουθήθηκε μετά την έκδοση του Μονομερούς Διατάγματος Προσθήκης καταστρατηγεί πλήρως το θεσμοθετημένο πλαίσιο της αγωγής, παραβιάζει διάφορες επιτακτικές διαδικαστικές υποχρεώσεις ενώ πάσχει και από πολλαπλές παρατυπίες. Συνεπεία τούτου το τροποποιημένο κλητήριο ένταλμα και/ή η τροποποιημένη ειδοποίηση αυτού είναι θνησιγενή και πρέπει να ακυρωθούν.

(β) Μη ικανοποίηση προϋποθέσεων προσθήκης και αντικατάστασης διαδίκων

- (i) Είναι η θέση των Αιτητών Εναγόμενων ότι δεν είναι επιτρεπτή η προσθήκη διαδίκων όταν αποτέλεσμα τούτου είναι η πλήρης μεταβολή της προϋπάρχουσας διαδικασίας. Η υπό κρίση περίπτωση αποτελεί ενδεικτικό παράδειγμα όπου η αίτηση για προσθήκη έπρεπε να απορριφθεί, εφόσον από τους 21 αρχικούς διαδίκους απέμειναν μόνο 4 (Ενάγοντες 2 και 3 και Εναγόμενοι 1 και 16) ενώ προστέθηκαν 26 νέοι Εναγόμενοι. Ουσιαστικά οι υφιστάμενοι διάδικοι είναι εντελώς διαφορετικοί από τους αρχικούς. Η τροποποιημένη αγωγή είναι θεμελιωδώς διαφορετική από την αρχικώς καταχωρισθείσα, γεγονός που πρέπει να οδηγήσει στην ακύρωση του Μονομερούς Διατάγματος Προσθήκης και κατ' επέκταση στον παραμερισμό του κλητηρίου εντάλματος. Γενικότερα τίθεται η θέση ότι δεν υπήρχαν στην αίτηση προσθήκης διαδίκου οι απαραίτητες εξηγήσεις για την προσθήκη των Εναγομένων. (πχ. βλ. την παράγραφο 27 της ένορκης δήλωση που συνοδεύει την αίτηση του Εναγόμενου 41)
- (ii) Πέραν των ανωτέρω, οι Ενάγοντες μέχρι στιγμής δεν έχουν καταχωρίσει έκθεση απαίτησης, παρά το ότι η παρούσα αγωγή βρίσκεται σε εκκρεμότητα εδώ και σχεδόν δύο χρόνια. Συνεπώς, κατά τον χρόνο έκδοσης του Μονομερούς Διατάγματος Προσθήκης δεν υπήρχε ενώπιον του Δικαστηρίου το απαραίτητο υπόβαθρο που θα επέτρεπε τη

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Πρωτοκαλλητής

διαπίστωση της αναγκαιότητας της προσθήκης 23 περαιτέρω Εναγόμενων.

- (iii) Η καθυστέρηση στην προώθηση της Μονομερούς Αίτησης Προσθήκης συνιστά αυθύπαρκτο λόγο παραμερισμού του σχετικού διατάγματος.
- (iv) Δεν εξασφαλίστηκε καν η γραπτή συγκατάθεση του νέου Ενάγοντα 1 ως προς την προσθήκη του στην παρούσα αγωγή, γεγονός που καθιστά τη διαδικασία τροποποίησης θεμελιακά και ολοκληρωτικά εσφαλμένη.
- (v) Το Μονομερές Διάταγμα Προσθήκης εκδόθηκε κατά παράβαση των κανόνων φυσικής δικαιοσύνης εφόσον οι Ενάγοντες όφειλαν να είχαν επιδώσει τη Μονομερή Αίτηση Προσθήκης τόσο στους υφιστάμενους όσο και στους προτιθέμενους εναγόμενους. Εν τοιαύτη περιπτώσει, το Δικαστήριο θα ήτο σε θέση να εξετάσει τη Μονομερή Αίτηση Προσθήκης επί τη βάση της πλήρους και αληθούς εικόνας των γεγονότων. Αντ' αυτού, οι Ενάγοντες δεν ενημέρωσαν τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα και εξασφάλισαν το Μονομερές Διάταγμα Προσθήκης παραπλανώντας το Δικαστήριο.
- (γ) Από κάποιους από τους αιτητές εναγομένους τίθεται η θέση ότι η ένορκη δήλωση Θεοφάνους που συνοδεύει την αίτηση προσθήκης διαδίκων είναι παράτυπη αφού υπογράφηκε από δικηγόρο.
- (δ) Οι Αιτητές 20, 21, 22, 23 – 33, 41 και 45 παραπονούνται ότι με την επίδοση της τροποποιημένης αγωγής δεν τους επιδόθηκε η αίτηση προσθήκης και / ή η ένορκη δήλωση που την συνοδεύει (βλ τη Δ 48 θεσμός 13 των θεσμών πολιτικής δικονομίας).
- (ε) Τίθεται η θέση ότι δεν υπήρξε η δέουσα αποκάλυψη.

Ανάλυση του Δικαστηρίου:

Σημείο Αρ 4(α)

- (i) Η συγκεκριμένη θέση των αιτητών εναγομένων δεν ευσταθεί:

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκόλλητης

Στην προκειμένη περίπτωση δεν υπήρξε καμιά τροποποίηση της οπισθογράφησης του κλητηρίου. Υπήρξε τροποποίηση του τίτλου. Σε κάθε περίπτωση στον τίτλο του τροποποιημένου κλητηρίου καταγράφεται η ημερομηνία του διατάγματος αντικατάστασης/προσθήκης διαδίκων (Δύναμει διατάγματος ημερ. 23/11/21 και δυνάμει της 25 θ2).

(ii) Η διαταγή 63 Θεσμός 2 των θεσμών πολιτικής δικονομίας προνοεί:

«2. Where new parties are added or any parties struck out in the course of an action or proceeding by originating summons, application, or petition, the title shall be amended so as to state the names of the parties between whom the same is actually continued; and all documents therein, bearing date subsequent to the amendment of title, shall be intitled with the original and amended title and the date of the order directing such amendment, according to Form 52.».

Στην προκειμένη περίπτωση καταχωρήθηκε το τροποποιημένο κλητήριο την 1^η Δεκεμβρίου 2021 ως τροποποιήθηκε χωρίς να υπάρχει ο αρχικός τίτλος, οπότε πρόκειται για παρατυπία.

Όσον αφορά την υπόθεση Έλληνας κ.α. ν Χριστοδούλου (1993)1 ΑΑΔ 485. Σε εκείνη την υπόθεση η έφεση είχε υποβληθεί κάτω από τον αρχικό τίτλο της αγωγής και συνεπώς δεν συμπεριλάμβανε τον νέο εναγόμενο με αποτέλεσμα να υπήρχε εκεί ακαθόριστος εφεσεύοντας και ανύπαρκτος διάδικος και να θεωρηθεί η ειδοποίηση έφεσης άκυρη. Στην προκειμένη περίπτωση συμβαίνει το αντίστροφο (αφού το τροποποιημένο κλητήριο έχει τους υφισταμένους διαδίκους) με αποτέλεσμα να μην μπορεί να θεωρηθεί ότι η αγωγή αφορά ανύπαρκτους διαδίκους. Επιπρόσθετα η εν λόγω απόφαση είχε εκδοθεί πριν την τροποποίηση της Δ 64 των θεσμών πολιτικής δικονομίας.

Κατά συνέπεια μπορεί να θεραπευτεί. Υπάρχουν διιστάμενες αποφάσεις ως προς το κατά πόσο το Δικαστήριο μπορεί αυτεπάγγελα να διορθώσει παρατυπίες. Στα πλαίσια όμως της υπόθεσης Wunderlich κ.α. ν Παναγιώτου (1999) 1 ΑΑΔ 366 δίνεται δυνατότητα στο Δικαστήριο να προβεί σε διόρθωση παρατυπίας έστω χωρίς γραπτή αίτηση. Σε κάθε περίπτωση, οι καθ' ων η αίτηση ενάγοντες έστω έμμεσα υπέβαλαν αίτημα άρσης παρατυπίας στα πλαίσια του λόγου ένστασης xxxl: («Μπορεί δε να αρθεί η όποια παρατυπία με έκδοση σχετικού δικαστικού διατάγματος»).

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκολλητής

ενώπιον του Δικαστηρίου (όπως και καταχωρήθηκε λίγες μέρες μετά η αίτηση ημερομηνίας 14 Δεκεμβρίου 2021). Δόθηκε μάλιστα με την ίδια παράγραφο η επιλογή στο Δικαστήριο να ζητούσε συμπληρωματική ένορκη δήλωση κατά το στάδιο προσθήκης διαδίκων (κάτι που δεν ζητήθηκε).

Και παρά του ότι είναι αντιληπτό ότι υπάρχει αντίλογος στο συγκεκριμένο επιχείρημα, εντούτοις έχοντας υπόψη ότι το Δικαστήριο κατά το στάδιο της αίτησης για προσθήκη δεν ζήτησε συμπληρωματική ένορκη δήλωση, θα ήταν άδικο σε αυτό το στάδιο να παραμεριζόταν το διάταγμα προσθήκης διαδίκων λόγω μη ικανοποιητικών στοιχείων για την αναγκαιότητα προσθήκης των διαδίκων.

- (ii) Αναφορικά με την θέση των αιτητών ότι κατά το χρόνο έκδοσης του διατάγματος προσθήκης δεν υπήρχε έκθεση απαίτησης, οπότεν το δικαστήριο δεν είχε ενώπιον του το απαραίτητο υπόβαθρο που θα επέτρεπε την διαπίστωση της αναγκαιότητας προσθήκης: Επισημαίνεται ότι σχετικοί ισχυρισμοί εμπεριέχονται και στην ένορκη δήλωση Κεφαλωνίτη που προϋπήρχε της αίτησης προσθήκης (τουλάχιστον για σκοπούς της αίτησης προσθήκης).
- (iii) Επιπρόσθετα η καθυστέρηση στην καταχώριση της επίδικης αίτησης δεν οδηγεί αυτόματα στην απόρριψη της αίτησης προσθήκης διαδίκων.
- (iv) Το γεγονός ότι δεν είχε εξασφαλιστεί η γραπτή συγκατάθεση του νέου Ενάγοντα 1 ως προς την προσθήκη του στην παρούσα διαδικασία:

Σύμφωνα με τη διαταγή 9 θεσμός 2 των θεσμών πολιτικής δικονομίας χρειάζεται η συγκατάθεση του νέου ενάγοντα για την προσθήκη του ως ενάγοντα σε μια δικαστική διαδικασία. Στη σελίδα 346 του Annual Practice του 1958, γίνεται αναφορά ότι χρειάζεται γραπτή συγκατάθεση του προσώπου που θα προστεθεί ως ενάγοντας. Στην προκειμένη περίπτωση, κατά το χρόνο έκδοσης του μονομερούς διατάγματος προσθήκης, δεν είχε προσκομιστεί με την σχετική αίτηση τέτοια γραπτή συγκατάθεση από την ίδια την τότε προτεινόμενη ενάγουσα 1. Όμως τέτοια γραπτή συγκατάθεση προστέθηκε ως τεκμήριο 3 στην ένορκη δήλωση των ενστάσεων με τον ένορκων δειλών κύριο Μεσαρίτη να βεβαιώνει στην παράγραφο VIΓ ότι επισυνάπτει την εν λόγω συγκατάθεση ως τεκμήριο 3. Σε αυτό το σημείο παρατίθεται σχετικό απόσπασμα από την υπόθεση *Cyprusman Services Ltd vs Martin John Coward* Πολιτική Έφεση 140/2012 ημ. 04/04/2012:

ΠΛΗΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκολλητής

«Η εν λόγω δικονομική πρόνοια δεν θέτει ως προϋπόθεση για την εισαγωγή προσώπου ως ενάγοντα τη «νόμιμη εξουσιοδότησή» του, όπως θεώρησε το πρωτόδικο Δικαστήριο. Ό, τι ρητά απαιτείται είναι η συγκατάθεση του (consent). Όπου το Δικαστήριο ικανοποιείται, στα πλαίσια εκδίκασης μιας υπόθεσης, για την ανάγκη προσθήκης ενός προσώπου ως ενάγοντα, δεν πρέπει να αρνείται την έκδοση σχετικού διατάγματος απλά και μόνο επειδή δεν παρουσιάζεται η συγκατάθεση του αναγκαίου διάδικου κατά την ακροαματική διαδικασία, αλλά θα πρέπει να επιτρέπεται η προσθήκη υπό τον όρο ότι θα κατατεθεί η απαιτούμενη συγκατάθεση, παρέχοντας προς τούτο εύλογο χρόνο.....»

Στην προκειμένη περίπτωση έστω κι αν δεν είχε τεθεί όρος από το Δικαστήριο προσκόμισης τέτοιας συγκατάθεσης σε μελλοντικό χρόνο, σημασία έχει ότι τέτοια συγκατάθεση έχει προσκομιστεί έστω κατά το στάδιο των ενστάσεων στις επίδικες αιτήσεις.

- i. Κατά πόσο το μονομερές διάταγμα προσθήκης διάδικου θα πρέπει να παραμεριστεί αφού εκδόθηκε μονομερώς:

Είναι γεγονός ότι η μεν Δ9 θεσμός 10 των θεσμών πολιτικής δικονομίας δεν διευκρινίζει κατά πόσον υπάρχει δυνατότητα τέτοια αίτηση να γίνει μονομερώς, στην δε διαταγή 48(8) όπου προνοείται ποιες αιτήσεις μπορούν να γίνουν μονομερώς, δεν περιλαμβάνεται η Διαταγή Δ9 θεσμός 10.

Είναι επίσης γεγονός ότι στο Annual Practice του 1958 στην σελίδα 344 όπου γίνεται ανάλυση της αντίστοιχης Ο. 16r11, αναφέρεται κάτω από τον τίτλο «Practice», ότι "Application is by summons". Επιπρόσθετα στην Yalta Sea Trade Port vs Emed Chartering Ltd κ.α. (1998)1 AAD 2370 στα πλαίσια Ναυτοδικείου (Πρωτοβάθμια δικαιοδοσία) η σχετική μονομερής αίτηση είχε απορριφθεί και δόθηκαν οδηγίες όπως γίνει διά κλήσεως.

Το ερώτημα είναι κατά πόσο στην συγκεκριμένη περίπτωση όπου ήδη εκδόθηκε το μονομερές σχετικό διάταγμα προσθήκης, θα πρέπει τώρα να ακυρωθεί μόνο από το γεγονός ότι εκδόθηκε μονομερώς χωρίς να συνυπολογιστούν άλλοι παράγοντες. Κρίνεται ότι η απάντηση είναι αρνητική για τους εξής λόγους:

- 1) Στην προκειμένη περίπτωση επισημαίνεται ότι κατά το χρόνο έκδοσης του μονομερούς Διατάγματος προσθήκης, η αγωγή δεν είχε επιδοθεί σε οποιοδήποτε εναγόμενο. (Η αγωγή για τους εναγόμενους 13,14 είχε ήδη διακοπεί).

...ΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκόλλητής

- 2) Έστω μεταγενέστερα οι αιτητές είχαν την ευκαιρία να ακουστούν με τις επίδικες αιτήσεις και στην προκειμένη περίπτωση η όποια βλάβη τους από την έκδοση μονομερώς του διατάγματος προσθήκης μπορεί να αντιμετωπιστεί με έξοδα.
- 3) Φαίνεται ότι η προσθήκη διάδικου μονομερώς δεν είναι πρωτόγνωρη. Ενδεικτικά στην υπόθεση Δημοτικό Συμβούλιο Αγγλαζιάς ν Χαρικλείδη (2001)1 ΑΑΔ 1608 γίνεται αναφορά σε απόφαση του Αγγλικού Εφετείου ως εξής: «Στην *'The Puerto Acevedo (1978) Lloyd's Rep 38'* και το Αγγλικό Εφετείο με απόφαση του *Lord Denning M. R*, επέτρεψε την προσθήκη εναγομένου μετά την εκπνοή της προθεσμίας. Επρόκειτο για μονομερή διαδικασία. Το άφησε ανοιχτό για τους νέους εναγόμενος να εγείρουν το θέμα της προθεσμίας μετά την επίδοση της δικογραφίας».

Σημείο Αρ. 4(γ)

Το γεγονός ότι η Αίτηση προσθήκης διαδίκων συνοδεύεται από ένορκη δήλωση δικηγόρου δεν οδηγεί από μόνη της στον παραμερισμό της αίτησης παρά του ότι στις πλείστες περιπτώσεις τούτο είναι ανεπιθύμητο. Εξάλλου στην προκειμένη περίπτωση προκύπτει από την ένορκη δήλωση ότι ο κ Θεοφάνους δεν χειρίζεται την υπόθεση

Σημείο Αρ 4(δ)

Όσον αφορά το παράπονο κάποιων από τους αιτητές ότι δεν τους έχει επιδοθεί με το κλητήριο της αγωγής η αίτηση προσθήκης και / ή η ένορκη δήλωση Θεοφάνους: προκύπτει ότι ήδη έλαβαν γνώση της αίτησης προσθήκης και του όλου περιεχομένου της οπότε θεωρείται ότι η παρατυπία αυτή έχει αυτοθεραπευτεί (Βλ. το σκεπτικό στην υπόθεση *Alpha Bank Cyprus Ltd v SI Senh Dau κ.α. Πολιτικές Εφέσεις Αρ. Ε23, Ε24, Ε26, Ε27, Ε28 και Ε29/2013* ημερ.13.09.2013).

Σημείο Αρ 4(ε)

Υπό τις περιστάσεις δεν προκύπτει μη αποκάλυψη από μέρους των εναγόντων καθ' ων η αίτηση ώστε να παραμεριστούν σε αυτό το στάδιο τα επίδικα διατάγματα ή η αγωγή.

ΕΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Πρωτοκόλλητης

Επιπρόσθετα δεν εντοπίζω κανένα λόγο γιατί τα έξοδα να είναι πληρωτέα στην προκειμένη περίπτωση στο τέλος της διαδικασίας.

ΚΑΤΑΛΗΞΗ:

Η επίδικες αιτήσεις απορρίπτονται.

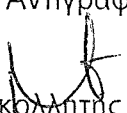
Τροποποιημένο κλητήριο ένταλμα το οποίο να περιλαμβάνει τόσο τον αρχικό τίτλο της αγωγής όσο και τον υφιστάμενο τίτλο ως τροποποιήθηκε, καθώς και Έκθεση Απαίτησης, να καταχωρηθούν από την πλευρά των Εναγόντων το αργότερο εντός 60 ημερών από σήμερα και ακολούθως να επιδοθούν.

Επιδικάζονται έξοδα υπέρ των αιτητών και εναντίον των καθ' ων η αίτηση εναγόντων όπως θα υπολογιστούν από τον πρωτοκολλητή και εγκριθούν από το Δικαστήριο.

(Υπ.) .....

Λ. Μάρκου, Π.Ε.Δ.

Πιστόν Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

/ΑΛ

Αναφορά: Αίτηση παραμερισμού αγωγής και διαταγμάτων